

*Manâsik-ul-Hadjj
wal-'Umrah fîl-Kitâb
was-Sunnah wa Âthâr-is-Salaf*

Författare: Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî

Översättning: Abû Mûsâ al-Albânî,
al-Maktabah Dâr-ul-Hadîth.Com

Introduktion.....	3
Råd innan vällfärden.....	4
Ingen skada är skedd! Ingen skada är skedd!.....	7
Innan Ihrâm.....	9
Ihrâm och dess avsikt.....	11
Stationerna	12
Förbehållandet	14
Bönen i 'Aqîq-dalen.....	15
Talbiyah och att höja rösten under den.....	16
Badet för att gå in i Makkah.....	19
Tawâf-ul-Qudûm.....	21
Klängningen över hörnan och dörren.....	23
Vandringen (Sa'y) mellan Safâ och Marwah	26
Ihrâm inför vällfärden på Tarwiyah-dagen.....	29
Avgången till 'Arafah.....	30
Vistelsen på 'Arafah.....	31
Avgången från 'Arafât.....	32
Fadjr-bönen i Muzdalifah.....	33
Kastningen.....	34
Slakt och offring.....	35
Tawâf-ul-Ifâdhah.....	38
Övernattning i Minâ.....	39
Tawâf-ul-Wadâ' (Avskeds-Tawâf).....	42
Innovationer som inträffar under vällfärden, 'Umrah och gravbesöket.....	43
Innovationer innan Ihrâm.....	46
Innovationer under Ihrâm, Talbiyah och dylikt.....	48
Innovationer under Tawâf.....	49
Innovationer under Sa'y mellan Safâ och Marwah.....	51
Innovationer på 'Arafah.....	52
Innovationer på Muzdalifah.....	54
Innovationerna under stenkastningen.....	55
Innovationer under offringen och rakningen.....	56
Diverse innovationer.....	57
Innovationerna i samband med besöket i al-Madînah al-Munawwarah.....	58
Innovationer i Jerusalem.....	62

I Allâh's Namn, den Barmhårtige, den Nådige.

Introduktion

Lov och pris tillkommer Allâh. Vi lovprisar Honom och ber Honom om hjälp och förlåtelse. Vi söker skydd hos Allâh från våra själars onskor och dåliga handlingar. Den Allâh vägleder, kan ingen missleda, och den Allâh missleder, kan ingen vägleda. Jag vittnar att det inte finns någon sann gud utom Allâh och jag vittnar att Muhammad är Hans tjänare och sändebud.

Viljan att underlätta kunskapen till människorna har lett till att underlätta vallfärdsritualerna. Det har jag gjort genom att sammanfatta min bok "Hadjdjat-un-Nabiyy (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kamâ rawâhâ 'anhu Djâbir (radhiya Allâhu 'anh)". Jag gjorde det på samma sätt som jag gjorde med min bok "Talkhîs Sifah Salât-in-Nabiyy (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam)". Den enda skillnaden är att jag adderat viktiga tillägg och fyllt igen vissa tomrum med vallfärdsritualer som varken nämns i "Hadjdjat-un-Nabiyy (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam)" eller dess fotnoter.

Jag har lagt en särskild vikt på att nämna dessa tillägg och andra gagnande punkter, utmed min vanliga metod, som mina böcker har. Exempel på dem är att nämna hadîthens nivå och källa. Jag har dock gjort det kortfattat tillsammans med en ofta förekommande referens till mina andra böcker såväl tryckta som otryckta.

Angående uppgifterna som redan finns i "Hadjdjat-un-Nabiyy (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam)", har jag inte nämnt hadîthernas källor. Ty boken är utspridd bland ädla läsare. Således kan den som vill försäkra sig om något ur den, enkelt hänvisa dit. När jag citerar den antyder jag det med ordet "källan".

För att fullborda nyttan ytterligare, har jag nämnt vissa kortfattade frågor ur den och placerat dem bland innovationer under valfärden och besöket av profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) moské.

Jag har gett boken namnet "Manâsik-ul-Hadjj wal-'Umrah fil-Kitâb was-Sunnah wa Âthâr-is-Salaf".

Jag ber Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) att Han låter hela min handling vara rättfärdig och att den enbart ägnas Honom och ingen annan.

21:e Sha'bân 1395
Damaskus

Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî

Råd innan vallfärden

Jag ger dessa råd och gagnade uppgifter till våra vallfärdande bröder innan vallfärden:

1 – Vallfärdaren är ålagd att frukta sin Herre och kämpa hårt för att inte falla i det Allâh förbjudit. Han (ta'âlâ) sade:

*”Vallfärden [skall fullgöras under] de kända månaderna. Den som då beger sig i väg skall så länge vallfärden varar avhålla sig från intim samvaro med kvinnor, grovt tal samt tråtor och tvister.”*¹

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Den som vallfärdar och håller sig borta från intim samvaro med kvinnor och grovt tal, återvänder som dagen då hans moder födde honom.”

Uppfyller man allt detta, uppnår man en accepterad vallfärd. Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

*”En accepterad vallfärd belönas endast med paradiset.”*²

Sålunda är det nödvändigt att varna för det som vissa fallit i utav okunnighet och villfarelse:

Avguderi. Vi har sett att många faller i avguderi. Exempelvis söker de skydd av andra än Allâh. De söker hjälp av döda profeter och rättfärdiga människor. De ber till dem i stället för Allâh. De svär vid dem utav högaktning. Till följd därav annullerar de sin vallfärd. Han (ta'âlâ) sade:

*”Om du sätter medhjälpare vid Allâhs sida skall allt vad du har åstadkommit gå om intet.”*³

En del av dem rakar sina skägg, vilket är en trotsig synd. Handlingen består av fyra olydnader, vilka nämns i ”källan”.

Män har på sig guldringar vilket är förbjudet. Förbudet blir ännu allvarligare om det är förlovningsringar, vilket innebär att man efterliknar de kristna.

¹ 2:197.

² Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim och andra från Abû Hurayrahs (radhiya Allâhu 'anh) hadîth. Den nämns i ”Silsilah al-Ahâdîth as-Sahîhah” (1200) och ”al-Irwâ” (769).

³ 39:65.

2 – De som vallfärdar och inte har med sig offer⁴, skall avse att vallfärda Tamattu'-vallfärden eftersom profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) befallde sina följeslagare det mot slutet. Dessutom blev han arg på de följeslagare som inte tog initiativet till att lyda hans befallning att upphäva vallfärden för 'Umrah. Han sade även (i betydelse):

”'Umrah har slutits till vallfärden fram till Domedagen.”

När följeslagarna frågade honom huruvida detta endast gällde det året eller för alltid, knöt han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ihop sina fingrar och sade:

”För alltid. För alltid.”⁵

Till följd därav befallde han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Fâtimah och sina hustrur (radhiya Allâhu 'anhunn) att gå ut ur Ihrâm efter att ha gjort vallfärdens 'Umrah. Således brukade Ibn 'Abbâs säga:

”Den som gör Tawâf runt Huset har gått ut ur Ihrâm. Det där är er profets Sunnah vare sig ni vill eller inte.”⁶

Den som inte kommer med något offer skall avse 'Umrah under de tre vallfärdsmanaderna. Den som avser att förrätta Ifrâd- och Qirân-vallfärden och får därefter reda på att sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) beordrade att man annullerar det, skall skynda till det, även om han anlant till Makkah, gjort Tawâf och gått mellan Safâ och Marwah. I detta fall skall man gå ut ur Ihrâm och avse sin vallfärd på Tarwiyah-dagen:

”Troende, svara när Allâh och sändebudet kallar er till det som skall förnya ert liv!”⁷

3 – Undvik inte övernattningen i Minâ, natten till 'Arafah-dagen, ty det är obligatoriskt. Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) både utförde och befallde till det när han sade (i betydelse):

”Ta era ritualer från mig!”

Dessutom är du ålagd att övernatta på Muzdalifah till dess att du förrättar morgonbönen där. Om du missar övernattningen där, skall du dock inte missa

⁴ I detta tillstånd befinner sig de flesta vallfärdarna idag. Det är ovanligt att man tar med sig sitt offer från samma plats som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde. Den som gör det skall inte fördömas. Den som inte kommer med något offer och i stället vallfärdar Qirân- eller Ifrâd-vallfärden, har mötsatt sig hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) handling och befallning, även om folket skulle tycka annorlunda. Detta har sagts av Ibn 'Abbâs och både Muslim (4/58) och Ahmad (1/287) och (1/342) har rapporterat det.

⁵ Se "Sahîh Sunan Abî Dâwûd" (1568) och (1571).

⁶ Det härrör från hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ord (i betydelse):

”Allâh har fört in 'Umrah till er vallfärd. Den som gör Tawâf runt Huset och går mellan Safâ och Marwah har gått ut ur Ihrâm om han inte har något offer med sig.” (Se "Sahîh Sunan Abî Dâwûd" (1573) och (1580))

⁷ 8:24.

förrättandet av bönen där, eftersom det är mer obligatoriskt. Faktum är att flera lärda anser det vara en av vallfärdens pelare. Den enda skillnaden är kvinnornas och de svagas situation. Det är tillåtet för dem att lämna platsen efter midnatt.

4 – Gör ditt bästa för att inte gå förbi de bedjande i den Heliga moskén, för att inte tala om andra moskéer. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Om den som går förbi den bedjande visste vad som väntar honom, hade det varit bättre för honom att vänta fyrtio än att gå förbi honom.”

Detta uttalande är generellt och omfattar samtliga passerande och bedjande. Dessutom är hadîthen som undantar passeraren i den Heliga moskén svag.

Precis som du gör i andra moskéer, är du ålagd även där att förrätta bönen mot en barriär (Sutrah) eftersom hadîtherna kring det är generella. Det finns särskilda rapporteringar från vissa följeslagare i denna fråga och de nämns i ”källan”.

5 – Lärda och förträffliga människor är ålagda att lära vallfärdarna vallfärdens ritualer och domar enligt Boken och Sunnah. Det skall dock inte hindra dem från att mana till Tawhîd, som är grunden till Islâm och anledningen till att sändebuden sänts och skrifterna uppenbarats. De flesta vi träffat – och vissa av dem tillskriver sig till och med kunskap – har varit fruktansvärt okunniga om Allâhs monoteism och Hans egenskapers realia. Dessutom är de kolossalt okunniga om nödvändigheten för Muslimerna att enas enligt Bokens och Sunnahs grunder i trosläror, förgreningar, affärer, uppföranden, politik, ekonomi och andra frågor som berör det vardagliga livet.

De måste komma ihåg att varje röst som höjs och varje välgång som inte är baserad på denna grund och raka väg, endast kommer få Muslimerna att splittras och försvagas, förnedras och förödmjukas. Dagens vardagliga bild är det största beviset för det – och Allâh är Den man ber om hjälp.

Det är tillåtet att debattera på ett fint sätt, om det finns behov av det. Den förbjudna typen av debattering under vallfärden är debattering i lögnens och falskhetens namn, som även är förbjuden utanför vallfärd. Detsamma gäller synder. Det handlar nämligen inte om den befallda typen av debattering som exempelvis nämns i Hans (ta'âlâ) Ord:

”Kalla med kloka och goda ord att följa din Herres väg, och lägg fram argumenten på ett måttfullt och försynt sätt.”⁸

Skulle det dock inte leda någonvart med att debattera med motsättarna – antingen på grund av de är fanatiska till en viss rättskola, innehar en särskild åsikt eller att debatten kan leda till otillåtna konsekvenser – är det bättre för honom att undvika debattering med dem. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

⁸ 16:125.

”Jag ansvarar för ett slott i utkanten av paradiset för den som lämnar en debatt även om han har rätt.”⁹

Ingen skada är skedd! Ingen skada är skedd!

En person som manar till Islâm bör underlätta det för människorna och särskilt för valfärdarna. Underlättning hör till Sharî'ahns principer. Detta gäller dock om det inte finns någon text som motstrider denna underlättning. Skulle det däremot göra det, är det inte tillåtet att motstrida den med en åsikt. Detta är den korrekta och rättvisa positionen som alla personer som manar till Islâm bör följa. Därefter ignoreras samtliga människors invändningar och påpekningar:

”Försvåra eller förenkla?”

Det finns tillåtna frågor som vissa människor undviker på grund av vissa människors domslut som motstrider den nyligen omnämnda principen. Jag tycker att jag borde nämna dem och de är följande:

1 – Att bada, även om det skulle röra sig om att stryka huvudet, utan att ha fått utlösning. Detta har bekräftats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) i al-Bukhârî, Muslim och andra från Abû Ayyûbs (radhiya Allâhu 'anh) hadîth¹⁰.

2 – Klia huvudet även om det skulle innebära att man tappar något hårstrå. Beviset är Abû Ayyûbs nyligen omnämnda hadîth. Denna åsikt följdes även av Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah (rahimahullâh).

3 – Koppning, även om det skulle innebära att man rakar platsen man utför koppningen på. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) koppades på mitten av huvudet medan han befann sig i Ihrâm. Denna handling går inte att utföra om inte en del av håret rakas bort. Detta är Ibn Taymiyyahs åsikt. Även Hanâbilah följer denna åsikt plus att de ålägger soning, något de saknar bevis för. Faktum är att deras åsikt avfärdas av hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) koppning. Om han hade sonat för det, skulle rapporteren ha nämnt det. Att han då endast nämnde koppningen utan soning, bevisar att ingen soning hade ägt rum. På så sätt är Ibn Taymiyyahs (rahimahullâh) åsikt den korrekta.

4 – Lukta på dofter och riva av brutna naglar. Det förekommer rapporteringar kring detta ämne i ”källan”.

5 – Söka skugga i tält och under skynken. Det har bekräftats att han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde det. Exempelvis brukade man förr i tiden söka skydd i skuggan av riddjur. Idag kan man göra det med paraplyer och till och med inne i bilar. Att ålägga soning är en försvåring som saknar bevis. Den korrekta åsikten skiljer inte mellan att söka skugga under ett tält, vilket är bekräftat från Sunnahn, och att söka skydd i skuggan av riddjur och dylikt. I ”Manâr-us-Sabîl” (1/236) står

⁹ Hadîthen är god. Dess fullständiga text finns i ”Sahîh al-Djâmi' as-Saghîr” (1477).

¹⁰ Hela hadîthen nämns i ”källan”, sid. 28. Jag har även nämnt den i ”Irwâ'ul-Ghalîl” (1019) och ”Sahîh Abî Dâwûd” (1613).

det att detta är en av Imâm Ahmads åsikter. Det finns grupper som sågar av biltaken och det är ingenting annat än tillgjordhet i religionen som skapelsernas Herre inte har tillåtit.

6 – Bälten och skärp runt Izâr. Det är tillåtet att knyta fast den vid behov. Likaså är det tillåtet att ha på sig ringar, vilket har rapporterats i vissa rapporteringar. Dessutom är det tillåtet att ha på sig klocka, glasögon och portmonnä runt halsen.

Alla dessa frågor hamnar under den omnämnda principen. Vissa stöds till och med av hadîther från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och rapporteringar från följeslagarna. Allâh ('azza wa djall) sade:

”Allâh vill göra det lätt – inte tungt – för er.”¹¹

Och lov och pris tillkommer Allâh.

¹¹ 2:185.

Innan Ihrâm

1 – Det är rekommenderat för den som vill vallfärda, eller utföra 'Umrah, att bada inför Ihrâm. Detta gäller även om personen är en menstruerande kvinna eller kvinna med födelseblödningar.

2 – Därefter tar mannen på sig vilka kläder han vill så länge de inte är skraddarsydd. På så sätt tar han på sig Izâr, Ridâ' och sandaler. Till sandaler hör all typ av fotbeklädning som är under fotknölna och är till för att skydda fötterna.

3 – Det är inte tillåtet för männen att ha på sig mössor, turbaner eller någonting annat som direkt täcker huvudet.

Vad kvinnorna beträffar, skall de inte ta av något föreskrivet klädesplagg. Däremot får de inte ha på sig Niqâb¹², Burqa', Lithâm, huvudsjalett eller handskar¹³. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”En Muhrim skall varken klä sig i skjorta, turban, burnus, byxor, klädesplagg som har rörts vid av Wars (gulaktig växt) eller saffran eller läderstrumpor förutom om han inte hittar några sandaler. I så fall får han ta på sig läderstrumporna¹⁴.”

Han sade också (i betydelse):

”En kvinna som är Muhrimah skall varken ha på sig Niqâb eller handskar.”¹⁵

Däremot är det tillåtet för kvinnan att täcka ansiktet med slöja eller klänning som hon lägger över huvudet och täcker ansiktet med. Detta gäller även om dessa plagg skulle röra vid hennes ansikte, vilket är den korrekta åsikten. Dock skall hon inte knyta den, vilket har sagts av Ibn Taymiyyah (rahimahullâh).

4 – Det är tillåtet att ta på sig sin Ihrâm innan den bestämda stationen, även om det skulle vara i ens hem. Det gjorde Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare. Häri finns en underlättning för dem som reser med flygplan och inte klarar av att ta på sig sin Ihrâm på stationerna. Däremot skall de

¹² Det är en slöja som vidrör näsan och den kan se ut på flera sätt: 1) Om kvinnan drar upp sin Niqâb till ögonen, kallas det för Waswasah eller Burqa'. 2) Om hon drar ned den till ögonhålan, kallas det för Niqâb. 3) Om den då ligger på näsbenet, kallas det för Lithâm. Niqâb har fått sitt namn eftersom den döljer kvinnans hudfärg. Se "Lisân-ul-'Arab" (2/265-266).

¹³ Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade i sin "al-Mansik", sid. 365:

"Handskar är ett hölje som tillverkas åt händerna och som utförs och används av falkjägarna."

¹⁴ Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade i sin "al-Mansik":

"Han är inte ålagd att klippa dem så att de hamnar under fotknölna. Först beordrade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att man gör det. Därefter tillät han på 'Arafah att man tar på sig byxor om man inte har någon Izâr och läderstrumpor om man inte har några sandaler. Av de lärddas två åsikter, är denna den mest korrekta."

¹⁵ al-Bukhârî och Muslim. Se "Sahîh Abî Dâwûd" (1600).

inte avse Ihrâm förrän de befinner sig strax utanför stationen så att de passerar den utan Ihrâm.

5 – Det är tillåtet att smörja in sin kropp med all typ av färglös doft. Detta gäller dock inte kvinnorna. Deras parfym är den som består av färg till skillnad från doft. Allt detta skall ske innan man avser Ihrâm vid bestämda stationen eftersom det är förbjudet att göra det efteråt.

Ihrâm och dessavsikt

6 – Det är obligatoriskt att avse Ihrâm när man väl har anlänt till dess station. Detta bruksätts däremot inte bara med avsikten för vallfärden, ty avsikten finns där efter att man lämnar sitt hem. Faktum är att man antingen måste säga eller göra något som får en att infinna sig i Ihrâm. Om man då uttalar Talbiyah och avser Ihrâm, är ens Ihrâm giltig enligt samstämmighet.

7 – Man skall inte säga något innan Talbiyah. Exempel på det är när de säger:

”Allâh, jag avser att vallfärda eller utföra 'Umrah; underlätta det därför för mig och acceptera det från mig...”

Inget av detta har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Detta påminner om den muntliga avsikten som avses innan tvagning, förrättning av bön och fastan. Allt detta hör till innovationer. Det är allmänt känt att han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Varje nyinförd fråga är en innovation, varje innovation är en villfarelse och varje villfarelse är i Elden.”

Stationerna

8 – Det finns fem stationer:

1. Dhûl-Hulayfah
2. Djuhfeh
3. Qarn-ul-Manâzil
4. Yalamlam
5. Dhât `Irq

De hör till sina folk samt annat folk som passerar dem om de avser att vallfärda eller utföra `Umrah. Den som inte kommer från dessa platser, avser Ihrâm från sin hemort. Även Makkahs invånare avser Ihrâm från Makkah.

Dhûl-Hulayfah är al-Madînahs station. Det är en liten by som ligger cirka sju km från al-Madînah. Denna station ligger längst bort från Makkah. Mellan dem båda finns det tio hållplatser. Det kan också variera så att de är färre eller fler, beroende på vägarna. Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade att det finns flera vägar till Makkah därifrån. Den kallas för `Aqîq-dalen och dess moské heter Trädmoskén. Där finns en brunn som vissa okunniga människor kallar för ”`Alîs brunn”. De tror att `Alî stred mot djinner där, vilket är en ren lögn.

Djuhfeh är en by som är tre hållplatser från Makkah och är Syriens och Egyptens station. Det anses även vara al-Madînahs station om dess folk skulle komma från en annan väg. Ibn Taymiyyah sade:

”Det är station för dem som kommer från väst, som Syrien, Egypten och resten av Nordafrika. Idag är platsen en ruin och därför avser folk Ihrâm innan den på en plats som heter ”Râbighan”.”

Qarn-ul-Manâzil kallas även för ”Qarn-uth-Tha`âlib” och ligger ett dygns resa från Makkah. Det är Nadjds station.

Yalamlam är jemeniternas station och ligger två nätterns resa från Makkah. Det är cirka 52 km mellan dem båda.

Dhât `Irq är en ökenplats som utgör gränsen mellan Nadjd och Tihâmah. Tihâmah är irakiernas station och den ligger cirka 73 km från Makkah.

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) beordrade Tamattu'

9 – Om man avser att gå in i Ihrâm med avsikten att kombinera mellan vallfärden och 'Umrah samtidigt som man har offret med sig, säger man:

”Labbayk Allâhumma bi Hadjdjah wa 'Umrah.”

Om man inte har offret med sig, vilket är bättre, säger man:

”Labbayk Allâhumma bi 'Umrah.”

Om man endast har avsett att vallfärda, annullerar man den och gör om den till 'Umrah baserat på profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) beordring. Han sade (i betydelse):

”'Umrah har slutits till vallfärden fram till Domedagen.”

Därefter knöt han ihop fingrarna.

Han sade också (i betydelse):

”Muhammads familj! Om någon av er vallfärdar, skall han avse 'Umrah med vallfärden.”¹⁶

¹⁶ Se "al-Ahâdîth as-Sahîhah" (2469).

Förbehållandet

10 – Om man vill, kan man tillsammans med Talbiyah förbehålla sig om man fruktar att något hinder dyker upp på vägen. Exempel på dessa hinder är sjukdom och rädsla. I så fall skall man säga såsom sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) lärde ut:

”Allâh, jag går ut ur Ihrâm där Du sätter stopp för mig.”¹⁷

Om han säger detta och sedan råkar fastna på vägen eller insjuknar, går han ut ur Ihrâm. I detta fall är han varken ålagd att sona eller ta om sin vallfärd året efter. Skulle vallfärden däremot vara hans första någonsin, måste han ta om den.

11 – Det finns ingen särskild förrättning av bön för Ihrâm, men om tiden för bön går in innan Ihrâm, och man förrättar bönen för att därefter gå in i Ihrâm efter bönen, har man rättat sig efter Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), som gick in i Ihrâm efter Dhuhur-bönen.

¹⁷ al-Bukhârî och Muslim. Se "Sahîh Abî Dâwûd" (1557).

Bönen i 'Aqîq-dalen

12 – Det är rekommenderat för dem vilkas station är Dhûl-Hulayfah att förrätta bönen däri. Denna bön skall dock inte förrättas för Ihrâms skull, utan för platsens särskilda drag och välsignelse. al-Bukhârî rapporterade från 'Umar (radhiya Allâhu 'anh) som berättade att han hörde Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) säga vid 'Aqîq-dalen:

”I natt kom det en från min Herre till mig och sade: ”Förrätta bönen i den här välsignade dalen och säg: ”'Umrah i – och i en annan rapportering ”'Umrah med” – vallfärden.””

Ibn 'Umar berättade från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) (i betydelse) att:

”Han fick en syn medan han vilade för natten i dalen i Dhûl-Hulayfah. Det sades till honom: ”Du är sannerligen i en välsignad dal.””¹⁸

¹⁸ Se "Sahîh Abî Dâwûd" (1579) och min "Mukhtasar Sahîh Muslim" (761-762) – må Allâh underlätta dess kompletta utgåva. Hâfidh sade:

”'Aqîqs förträfflighet är som al-Madînahs förträfflighet och att förrätta bönen däri ...” (Fath-ul-Bârî (3/311))

Talbiyah och att höja rösten under den

13 – Därefter ställer man sig upp och vänder sig mot Ka'bah¹⁹, uttalar Talbiyah inför 'Umrah, eller både vallfärden och 'Umrah, och säger:

”Allâh, detta är en vallfärd utan ögontjäneri eller hopp om rykte.”²⁰

14 – Därefter uttalar han Talbiyah på samma sätt som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde (i betydelse):

”Jag besvarar Ditt kall, Allâh, jag besvarar Ditt kall. Jag besvarar Ditt kall, Du har ingen medhjälpare, jag besvarar Ditt kall. Lov och pris, lycksaligheten och makten tillkommer Dig. Du har ingen medhjälpare.”

Han brukade inte säga mer än detta.

Till hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Talbiyah hörde även (i betydelse):

”Jag besvarar Dig, sanningens Gud.”

15 – Att hålla sig till hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Talbiyah är bättre, trots att det är tillåtet att addera till den, eftersom profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) godtog det från människorna. De brukade lägga till:

”Jag besvarar Dig som besitter vägarna till himlen. Jag besvarar Dig som besitter förträffligheter.”

Ibn 'Umar brukade lägga till och säga:

”Jag besvarar Dig. Det goda ligger i Din Hand. Tillbedjan och handling ägnas Dig.”²¹

16 – Mannen som gör Talbiyah befalls att höja rösten. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Djibrîl kom till mig och befalld mig att befalla mina följeslagare och dem som är med mig att höja sina röster under Talbiyah.”²²

Likaså sade han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

¹⁹ Rapporterad av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja medan al-Bayhaqî rapporterade den med en sammanbunden och autentisk sådan.

²⁰ Rapporterad av adh-Dhiyâ' med en autentisk berättarkedja.

²¹ Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim. Se "Sahîh Abî Dâwûd" (1590).

²² Rapporterad av Abû Dâwûd, at-Tirmidhî, an-Nasâ'î, Ibn Mâdjah och andra. Se "Sahîh Abî Dâwûd" (1592).

”Den bästa vallfärden är den i vilken man höjer rösten under Talbiyah och låter offrets blod rinna.”²³

Således brukade profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) följeslagare ropa ut det när de vallfärdade med honom. Abû Hâzim sade:

”När profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) följeslagare gick in i Ihrâm, brukade de bli hesa innan de hann fram till Rawhâ’.”²⁴

Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Det är som om jag ser på Mûsâ (‘alayhis-salâm) gå ned från Thaniyyah och läser Talbiyah för sin Herre (ta’âlâ).”²⁵

17 – I och med att de två föregående haditherna är allmänna, gör kvinnorna samma sak som männen under Talbiyah. De skall höja sina röster så länge man inte befarar prövningar. ‘Â’ishah brukade höja sin röst så att männen kunde höra henne. Abû ‘Atiyyah sade:

”Jag hörde ‘Â’ishah säga: ”Jag vet hur Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Talbiyah brukade vara.” Därefter hörde jag henne säga: ”Jag besvarar dig Allâh.””²⁶

al-Qâsim bin Muhammad sade:

”Natten till Avgången hörde Mu’âwiyah en röst utropa Talbiyah. Han sade: ”Vem är det?” Det sades: ”De Troendes moder ‘Â’ishah som gjort ‘Umrah från Tan’îm.” Därefter blev ‘Â’ishah underrättad om det hela. Hon sade då: ”Om han hade frågat mig, skulle jag ha berättat för honom.”²⁷

18 – Det skall hållas fast vid Talbiyah, ty det hör till vallfärdens ritualer²⁸. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade också (i betydelse):

²³ Hadithen är god. Se ”Sahîh al-Djâmi’ as-Sahîh wa Ziyâdatih” (1112).

²⁴ Rapporterad av Sa’îd bin Mansûr med en bra berättarkedja, vilket anges i ”al-Muhallâ” (7/94). Dessutom har den rapporterats av Ibn Abî Shaybah med en autentisk, avbruten berättarkedja från al-Muttalib bin ‘Abdillâh, vilket anges i ”Fath-ul-Bârî” (3/324).

²⁵ Rapporterad av Muslim. Se ”as-Sahîhah” (2023).

²⁶ Rapporterad av al-Bukhârî (679 – förkortad version), at-Tayâlisî (1513) och Ahmad (6/32, 100, 180 och 243).

²⁷ Rapporterad av Ibn Abî Shaybah med en autentisk berättarkedja, vilket rapporteras i ”al-Muhallâ” (7/94-95). Shaykh-ul-Islâm sade i sin ”al-Mansik”:

”Kvinnan skall höja sin röst så pass, att hennes väninna kan höra henne. Det är rekommenderat att göra mycket av detta under skiftande tillfällen och situationer.”

²⁸ Detta är en del av en autentisk hadith som nämns i ”as-Sahîhah” (828). Dess ordagranna formulering tyder på följande sätt:

”Djibrîl befallde mig att höja rösten under Talbiyah, ty det hör till vallfärdens ritualer.”

”Det finns ingen som gör Talbiyah, utan att det finns träd och stenar till höger och vänster om honom som också gör Talbiyah till dess att jorden upphör från den ena och andra sidan.”²⁹

Detta gäller särskilt varje gång man går uppför- och nedförsbacke. Beviset för det är den omnämnda hadîthen (i betydelse):

”Det är som om jag tittar på Mûsâ (‘alayhis-salâm) gå ned från Thaniyyah och läser Talbiyah för sin Herre (ta ‘âlâ).”

I en annan hadîth står det (i betydelse):

”Det är som om jag ser honom gå nedför dalen och läsa Talbiyah.”³⁰

19 – Det är tillåtet att kombinera mellan Talbiyah och att säga att det inte finns någon sann gud utom Allâh. Ibn Mas‘ûd (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Jag gick ut med Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och han fortsatte läsa Talbiyah till dess att han hade kastat på ‘Aqabah-pelaren. Han brukade emellertid kombinera mellan Talbiyah och att säga att det inte finns någon sann gud utom Allâh.”³¹

20 – Efter att ha kommit fram till det heliga området av Makkah och sett stadens bostäder, upphör man med att läsa Talbiyah³² för att sysselsätta sig med andra ritualer som kommer att nämnas längre fram.

²⁹ Rapporterad av Ibn Khuzaymah och al-Bayhaqî med en autentisk berättarkedja, vilket nämns i "at-Targhîb wat-Tarhîb" (2/118).

³⁰ Rapporterad av al-Bukhârî ((60/8) med min förkortning). Hâfidh sade:

"I hadîthen framstår det att Talbiyah hör till sändebudens Sunan och att den framförallt skall läsas vid nedför- och uppförsbacke."

³¹ Rapporterad av Ahmad (1/417) med en bra berättarkedja. Den anses vara autentisk av al-Hâkim och adh-Dhahabî, vilket nämns i "al-Hadjj al-Kabîr".

³² Rapporterad av al-Bukhârî ((779) med min förkortning) och al-Bayhaqî. Se "al-Madhma" (3/225-239).

Badet för att gå in i Makkah

21 – Den som enkelt kan ta ett bad innan han går in i Makkah, skall göra det. Likaså skall han rätta sig efter Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och gå in i staden på dagtid³³.

22 – Man skall gå in via den upphöjda sidan där Mu'allât-dörren finns idag. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gick in via det upphöjda bergspåret. Det heter Kadâ³⁴ och höjer sig över begravningsplatsen. Han gick in i moskén genom Banû Shaybahs dörr. Detta är den närmaste vägen till den svarta stenen.

23 – Det är tillåtet för honom att komma in i Makkah från vilket håll som helst. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Samtliga vida vägar i Makkah är en väg och en offerplats.”

I en annan hadîth sägs det (i betydelse):

”Hela Makkah är en väg; det går in härifrån och går ut härifrån.”³⁵

24 – Innan du går in i moskén, skall du tänka på att gå in med höger fot först³⁶ och säga (i betydelse):

”Allâh, sänd välsignelse och fred över Muhammad. Allâh, öppna Din nåds portar för mig.”³⁷

Dessutom kan man säga (i betydelse):

”Jag söker skydd av Allâh den Vâldige, Hans ädla Ansikte och Hans eviga makt från den fördömde satan.”³⁸

25 – När man får syn på Ka'bah, kan man lyfta på händerna om man vill. Detta har bekräftats från Ibn 'Abbâs³⁹.

³³ Rapporterad av al-Bukhârî ((779) med min förkortning) och "Sahîh Abî Dâwûd" (1630).

³⁴ Rapporterad av al-Bukhârî ((780) med min förkortning) och "Sahîh Abî Dâwûd" (1929).

³⁵ Rapporterad av al-Fâkihî med en god berättarkedja.

³⁶ Gällande det finns en Hadîth Hasan, rapporterad i "as-Sahîhah 2478".

³⁷ Se Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyahs "al-Kalim at-Tayyib", sid. 51-52, med min verifiering och korrigerig.

³⁸ Rapporterad av Ibn Abî Shaybah med en autentisk berättarkedja. Andra har rapporterat det från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) med en svag berättarkedja, vilket är klargjort i "adh-Dha'îfah" (1054).

³⁹ Rapporterad av al-Bayhaqî (5/72) med en god berättarkedja från Sa'îd bin al-Musayyab som sade:

”Jag har hört 'Umar säga något ingen annan har gjort. Jag hörde honom säga när han såg Huset...”

Han har också rapporterat den via en annan, god berättarkedja från Sa'îd bin al-Musayyab som sade det. Likaså har Ibn Abî Shaybah (4/97) rapporterat detta från dem båda.

26 – Det har inte bekräftats att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde någon särskild bön vid detta tillfälle, på så sätt ber man det man finner enkelt. Därjämte anses det vara fint att tillbe med 'Umars bön:

”Allâh, du är as-Salâm. Från Dig kommer freden. Vår Herre, hälsa oss med freden.”

Detta har bekräftats från honom – må Allâh vara nöjd med honom⁴⁰.

⁴⁰ Vissa förträffliga människor har sagt i sina kommentarer till "al-Manâsik waz-Ziyârât" att det inte har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), vilket är fel. Jag har visat dess autenticitet i "al-Irwâ" (1112). Allâh har underlättat dess utgåva och lov och pris tillkommer Honom.

Tawâf-ul-Qudûm

27 – Därefter beger man sig till den svarta stenen, vänder sig mot den och säger:

”Allâhu Akbar.”

Det har rapporterats autentiskt från Ibn 'Umar att han dessförinnan också hade sagt:

”Bismillâh.”

Det är emellertid en inbillning att säga att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde det.

28 – Sedan rör man vid den med handen, kysser den och placerar pannan på den. Detta har gjorts av Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), 'Umar och Ibn 'Abbâs⁴¹.

29 – Skulle det inte vara möjligt att kyssa den, rör man vid den med handen för att sedan kyssa handen.

30 – Skulle det heller inte vara möjligt att röra vid den, pekar man mot den.

31 – Detta skall utföras varje varv.

32 – Man skall inte trängas med någon. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”'Umar! Du är en stark man. Skada inte den svage. Om du vill röra vid stenen, skall du göra det när det inte finns folk. Annars får du vända dig mot den och säga ”Allâhu Akbar”.”⁴²

33 – Det ligger en stor förträfflighet i att röra vid den svarta stenen. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

⁴¹ En av de förträffliga kommenterade i ”al-Manâsik waz-Ziyârât”:

”Detta har inte rapporterats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).”

Detta är dock en inbillning. Jag har kommit fram till att den är autentisk i ”al-Irwâ” (1112) vars utgåva Allâh har underlättat – och lov och pris tillkommer Honom.

⁴² Rapporterad av ash-Shâfi'î, Ahmad och andra. Hadithen är stark, vilket jag har förklarat i ”al-Hadjj al-Kabîr”.

”På Domedagen kommer Allâh låta den svarta stenen att uppstå. Den kommer att ha två ögon som den kommer att se med och en tunga som den kommer att tala med. Den kommer att vittna för den som rörde vid den med rätt.”⁴³

Han sade också (i betydelse):

”Att röra vid den svarta stenen och den jemenitiska hörnan, stryker verkligen bort synder.”⁴⁴

Dessutom sade han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) (i betydelse):

”Den svarta stenen kommer från paradiset. Innan avgudadyrkarnas synder fick den att svartna, var den vitare än snö.”⁴⁵

34 – Därefter inleder man Tawâf runt Ka‘bah som skall vara till vänster sida om en. Tawâf skall utföras sju varv bakom Hidjr. Ett varv innebär att gå från den svarta stenen runt Ka‘bah till dess att man kommer tillbaka till den. Man skall ha sin Ridâ’ knuten under högra armhålan under hela Tawâf. Under de tre första varven, joggar man. Joggningen inleds och avslutas vid den svarta stenen. De resterande varven går man.

35 – Varje varv man går förbi den jemenitiska hörnan, rör man vid den utan att kyssa den. Skulle det inte vara möjligt att röra vid den, är det inte föreskrivet att peka mot den med handen.

36 – Mellan den jemenitiska hörnan och den svarta stenen säger man (i betydelse):

”Herre! Ge oss det goda i detta liv och det eviga livets goda och förskona oss från Eldens plåga.”⁴⁶

37 – Man skall följa profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och låta bli att röra vid de två syriska hörnorna⁴⁷.

⁴³ Autentisk enligt at-Tirmidhî, Ibn Khuzaymah, Ibn Hibbân, al-Hâkim och adh-Dhahabî. Den nämns i den föregående källan.

⁴⁴ at-Tirmidhî sade att den är god medan Ibn Hibbân, al-Hâkim och adh-Dhahabî sade att den var autentisk.

⁴⁵ Autentisk enligt at-Tirmidhî och Ibn Khuzaymah.

⁴⁶ Rapporterad av Abû Dâwûd och andra. Flera har ansett den vara autentisk. Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1653)

⁴⁷ Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade:

”Att röra vid den innebär att röra vid den med handen. Angående resten av Huset, Ibrâhîms plats och alla andra jordens moskéer och deras väggar, profeters och rättfärdiga personers gravar – som vår profets (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) rum och Ibrâhîms grotta och platsen som vår profet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) förrättade bönen på – och klippan i Jerusalem, skall de varken vidröras eller kyssas. Detta är samfundet enat om. Dessutom anses det höra till de allvarligaste och mest förbjudna innovationerna att göra Tawâf runt dessa föremål. Den som tar denna handling skall krävas på ånger. Ångras han inte, skall han avrättas.”

Hur vackert är inte det ‘Abdur-Razzâq (8945), Ahmad och al-Bayhaqî rapporterade från Ya‘lâ bin Umayyah som sade:

”Jag gjorde Tawâf med ‘Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu ‘anh) – i en annan rapportering med ‘Uthmân. När jag kom fram till hörnan efter dörren som kommer efter stenen, tog jag tag i hans hand för att röra vid den.

Klängningen över hörnan och dörren

38 – Det är tillåtet att klänga över det som är mellan hörnan och dörren på så sätt att man placerar sitt bröst, sitt ansikte och sina armar på den⁴⁸.

39 – Det finns inga särskilda böner för Tawâf. Det är nämligen tillåtet att läsa vadsomhelst av Qur'ânen och böner. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Tawâf runt Huset är förrättning av bönen. Den enda skillnaden är att Allâh har tillåtit tal under den. Den som då talar, skall endast tala gott.”

I en annan rapportering sägs det (i betydelse):

”Tala lite under den.”⁴⁹

40 – Det är varken tillåtet för den nakne eller för den menstruerande kvinnan att göra Tawâf runt Huset. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Det är inte tillåtet för den nakne att göra Tawâf runt Huset.”⁵⁰

Dessutom sade han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) till 'Â'ishah när hon gjorde 'Umrah under Avskedsvallfärden:

Han sade: ”Har du inte gjort Tawâf med Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam)?” Han sade: ”Jo.” Han sade: ”Såg du honom röra vid den?” Jag sade: ”Nej.” Då sade han: ”Fortsätt att gå! Du har helt säkert ett gott föredöme i Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).”

⁴⁸ Detta har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) via två vägar. Tillsammans blir de goda (Hasan). Det blir ännu starkare när det bekräftas att flera följeslagare gjorde det. Till dem hör Ibn 'Abbâs (radhiya Allâhu 'anh) som sade:

”Detta är platsen man skall klänga på; mellan hörnan och dörren.”

Dessutom har det rapporterats autentiskt att 'Urwah bin az-Zubayr gjorde det. Allt detta nämns i "al-Ahâdith as-Sahîhah" (2138). Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade i sin "al-Mansik":

”Om man vill komma till platsen man klänger över – vilket är mellan den svarta stenen och dörren – och placera sitt bröst, ansikte och sina armar och handflator på den och be till Allâh, gör man det. Detta är även tillåtet att göra det innan Tawâf-ul-Wadâ'. Det finns ingen skillnad huruvida man utför denna klängning under Tawâf-ul-Wadâ' eller inte. Följeslagarna brukade göra det när de gick in i Makkah... Det är emellertid bättre att stå vid dörren och be utan att klänga på Huset. När det är dags att ge sig av, skall man varken stanna, vända sig om eller gå baklänges.” (Sid. 387)

⁴⁹ Rapporterad av at-Tirmidhî och andra. Den andra rapporteringen rapporteras av at-Tabarânî och andra. Hadithen är autentisk, vilket jag har kommit fram till i "al-Irwâ'" (21). Shaykh-ul-Islâm sade:

”Det har varken rapporterats att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har befallt, läst eller lärt ut några särskilda böner. Faktum är att det är tillåtet att be alla Sharî'ah-baserade böner. Det finns dock ingen grund till det många människor gör när de ber särskilda böner under takrännen och dylikt.”

⁵⁰ Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim från Abû Hurayrah's hadith. Likaså har at-Tirmidhî rapporterat den från 'Alî och Ibn 'Abbâs. Den nämns i "al-Irwâ'" (1102).

”Gör allt vad en vallfärdare gör förutom att du varken gör Tawâf [eller förrättar bönen] förrän du blir ren.”⁵¹

41 – Efter att ha slutfört det sjunde varvet, skall man täcka sin högra axel, bege sig till Ibrâhîms plats och läsa:

”Välj därför platsen där Ibrâhîm stod för er bön.”⁵²

42 – Man skall förrätta två Rak'ât med Ibrâhîms plats mellan sig och Ka'bah.

43 – Under dessa två Rak'ât läses:

”Säg: ”Ni otrogna!”⁵³

och:

”Säg: ”Han är Allâh – En!”⁵⁴

44 – Här skall man varken gå förbi de bedjande eller låta någon gå förbi en under tiden man förrättar bönen. Ty de förbjudande hadîtherna är allmänna. Å andra sidan har det inte bekräftats att den Heliga moskén, eller Makkah, är undantagna⁵⁵.

45 – Efter att ha förrättat bönen, beger man sig till Zamzam för att dricka från det och hålla det över huvudet. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Zamzams vatten är för det man dricker det.”⁵⁶

Han sade också:

”Det är sannerligen välsignat. Det är en mättande mat och ett botemedel till sjukdomen.”⁵⁷

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade också (i betydelse):

⁵¹ Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim från 'Â'ishah. Dessutom har al-Bukhârî rapporterat den från Djâbir. Tillägget tillhör honom och det nämns i den föregående källan (191).

⁵² 2:125.

⁵³ 109:1.

⁵⁴ 111:1.

⁵⁵ Referera till ”källan”, sid. 21, 23 och 135.

⁵⁶ Hadîthen är autentisk vilket har sagts av flera Imâmer. Jag har nämnt den och talat om dess vägar i ”Irwâ'ul-Ghalîl” (1123). En av dem nämns i ”as-Sahîhah” (883).

⁵⁷ Hadîthen är autentisk. Den rapporteras av Abû Dâwûd at-Tayâlisî och andra. Den nämns i ”as-Sahîhah” under hadîth 1056.

”Världens bästa vatten är Zamzam. Det är en mättande mat och ett botemedel till sjukdomen.”⁵⁸

46 – Sedan går man till den svarta stenen, säger ”Allâhu Akbar” och rör vid den enligt den föregående detaljeringen.

⁵⁸ Rapporterad av adh-Dhiyâ' i "al-Mukhtârah" och andra. Den nämns i den föregående källan (1056).

Vandringen (Sa'y) mellan Safâ och Marwah

47 – Därpå beger man sig till Safâ och Marwah för att göra Sa'y mellan dem. Efter att kommit fram till Safâ, läser man Hans (ta'âlâ) Ord:

”Safâ och Marwah hör till Allâhs symboler. Den som beger sig till Huset för att vallfärda eller utföra 'Umrah och då vill vandra fram och tillbaka mellan dem gör därför ingenting klandervärdt. Och den som av fri vilja gör en god handling utöver vad plikten bjuder [skall finna att] Allâh är Allvetande och belönar litet med stort.”⁵⁹

Sedan säger man (i betydelse):

”Vi börjar det Allâh började med.”

48 – Därefter inleder man med Safâ och klättrar upp på den så att man kan se Ka'bah⁶⁰.

49 – Härmed ställer man sig i riktning mot Ka'bah, förklarar Allâh vara allena och säger:

”Allâhu Akbar. Allâhu Akbar. Allâhu Akbar. Lâ ilâha illâ Allâh Wahdahu lâ Sharîka lah. Lah-ul-Mulk wa lah-ul-Hamd wa Huwa 'alâ kulli shayy'in Qadîr. Lâ ilâha illâ Allâh Wahdahu lâ Sharîka lah. Andjaza Wa'dah wa nasara 'Abdah wa hazamah-al-Ahzâb Wahdah.”⁶¹

(Allâh är större. Allâh är större. Allâh är större. Det finns ingen sann gud utom Allâh, ingen medhjälpare har Han. Han besitter makt och lovprisning. Han orsakar liv och död och Han har allt i Sin makt. Det finns ingen sann gud utom Allâh, ingen medhjälpare har Han. Han har uppfyllt Sitt löfte, hjälpt Sin tjänare och Själv besegrat de sammansvurna.)

Detta skall sägas tre gånger. Däremellan tillber man⁶².

⁵⁹ 2:158.

⁶⁰ Idag är endast lätt att se Huset från enstaka platser från Safâ. Man kan se det genom pelarna som moskéns andra våning vilar på. Den som klarar av att göra det, har handlat utmed Sunnah. Den som emellertid inte gör det, får göra så gott han kan utan att någon skada är skedd.

⁶¹ I "al-Adhkâr" tillägger han "Lâ ilâha illâ Allâh wa lâ na'bud illâ lyyâh..." Jag har varken sett detta tillägg i någon av hadithvägarna hos Muslim eller hos någon annan som har rapporterat den från Djâbirs långa hadith. Detta är till skillnad från det man kan få för sig från dess kommenterare som sade:

”Rapporterad av Muslim och...”

⁶² Det vill säga mellan dessa böner. Även om det är tillåtet att be alla möjliga böner som berör såväl det goda i detta liv som i livet efter detta, är det bäst att be det som antingen har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) eller också från Salaf.

50 – Sedan stiger han ned för att vandra mellan Safâ och Marwah. Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Vandra. Allâh har sannerligen ålagt er vandringen.”⁶³

51 – Därefter går man fram till det gröna ljuset som är uppsatt till höger och vänster. När man väl kommer dit, springer man till dess att man kommer fram till det andra ljuset. På hans (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) tid var sträckan en platt dal av småstenar. Han (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Dalen korsas endast springande.”⁶⁴

Därpå går man till dess att man kommer fram Marwah, och går sedan uppför det. Där gör man samma sak man gjorde på Safâ när man ställde sig i riktning mot Qiblah, sade ”Allâhu Akbar” och ”Lâ ilâha illâ Allâh” och tillbad⁶⁵. Detta anses vara en sträcka.

52 – Därefter går man tillbaka där man skall gå och springer där man skall springa till dess att man klättrar uppför Safâ. Detta är nu två sträckor.

⁶³ Denna hadîth är autentisk, till skillnad från vad en del har sagt. Den nämns i ”al-Irwâ” (1072).

⁶⁴ Rapporterad av an-Nasâ’î och andra. Den nämns i ”al-Hadjj al-Kabîr”. **Obs!** Ibn Qudâmah sade i ”al-Mughnî”:

”Kvinnornas Tawâf och Sa’y utförs gående hela vägen. Ibn-ul-Mundhir sade: ”De lärda är enade om att kvinnor varken skall jogga runt Huset eller mellan Safâ och Marwah. Inte heller skall de knyta sina kläder under höger armhåla. Detta skall inte utföras eftersom handlingen innebär att huden syns, vilket den inte skall göra hos kvinnan. En kvinna skall täcka sig medan hon utsätts för rena motsatsen när hon joggar och knyter sina kläder under höger armhåla.” (3/394)

an-Nawawî sade i ”al-Madjmû” något som tyder på att Shâfi’iyah har delade åsikter om denna fråga. Han sade:

”Däri finns två åsikter:

1 – Hon skall inte springa. I stället skall hon gå hela sträckan oavsett om det är dag eller natt. Detta är majoritetens åsikt och den är korrekt.

2 – Om hon förmår att springa på natten, när det inte finns någon på sträckan, är det rekommenderat att göra det för henne precis som för männen.” (8/75)

Detta är förmodligen åsikten som är närmast sanningen. Ty springandets grund ligger i att Ismâ’ils moder Hâdjjar sprang när hon letade efter vatten till sin törstande son. Det står i Ibn ´Abbâs hadîth:

”Hon fann Safâ vara det närmaste berget till hand. Hon ställde sig på det och tittade ut över dalen för att se om hon kunde se någon. Det kunde hon inte. Hon gick då nedför Safâ. När hon väl hade kommit ned i dalen, drog hon upp sitt damlinne och började springa snabbt till dess att hon hade korsat hela dalen och nått Marwah. Hon ställde sig på det och tittade ut över dalen för att se om hon kunde se någon. Det kunde hon inte. Detta gjorde hon sju gånger.”

Ibn ´Abbâs berättade att profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Det där är människornas vandring (Sa’y) mellan dem.” (Rapporterad av al-Bukhârî i kapitlet ”al-Anbiyâ”)

⁶⁵ Det har redan angivits att det inte går att se Ka’bah därifrån idag på grund av hinder. Således får man göra så gott man kan med att rikta sig mot den. Man skall alltså inte göra det förvirrade människor gör när de tittar upp mot himlen och lyfter upp händerna.

53 – Sedan går man tillbaka till Marwah till dess att man fulländar sju sträckor som upphör på Marwah.

54 – Det är tillåtet att färdas mellan dem på riddjur. Å andra sidan var profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) mer förtjust i att gå⁶⁶.

55 – Det är tillåtet att tillbe däremellan:

”Herre, förlåt och förbarma Dig. Du är Den mäktigaste, Den givmildaste.”

Detta har bekräftats från vissa av Salaf⁶⁷.

56 – Efter att ha gått den sjunde sträckan och kommit fram till Marwah, klipper man sitt hår⁶⁸. Härmed har man utfört ‘Umrah. Det som var förbjudet under Ihrâm är nu återigen tillåtet. Nu förblir man i detta tillstånd fram till Tarwiyah-dagen.

57 – Den som har gått in i Ihrâm och varken slagit ihop ‘Umrah med vallfärden eller tagit med sig offret från tillåtet område, skall gå ut ur Ihrâm för att följa profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) befallning och undvika hans vrede. Skulle man däremot komma med offer, förblir man i Ihrâm och går inte ut ur den förrän han har kastat sten på Nahr-dagen.

⁶⁶ Rapporterad av Abû Nu‘aym i ”Mustakhradj Sahîh Muslim”.

⁶⁷ Detta har rapporterats av Ibn Abî Shaybah (4/68-69) med två autentiska berättarkedjor från Ibn Mas‘ûd och Ibn ‘Umar (radhiya Allâhu ‘anhumâ). Detsamma har rapporterats från al-Musayyab bin Râfi‘ al-Kâhilî och ‘Urwah bin az-Zubayr. Likaså rapporterade at-Tabarânî det från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) med en svag berättarkedja, vilket anges i ”al-Madjma” (3/248).

⁶⁸ Om det skulle finnas så långt mellanrum mellan ‘Umrah och vallfärden att håret hinner växa ut, kan man även raka det. (Referera till ”Fath-ul-Bârî” (3/444))

Ihrâm inför valfärden på Tarwiyah-dagen

58 – På Tarwiyah-dagen, som är den åttonde Dhûl-Hidjdjah, går man in i Ihrâm. I detta skede gör man precis samma sak som när man gick in i Ihrâm inför 'Umrah från den bestämda stationen; man badar, parfymrar sig, tar på sig Izâr och Ridâ' och läser Talbiyah till dess att man har kastat på 'Aqabah-pelaren.

59 – Man går in i Ihrâm från platsen man befinner sig på. Till och med Makkahs invånare går in i Ihrâm från Makkah.

60 – Därefter beger man sig till Minâ och förrättar Dhuhr-bönen där. Där skall man även övernatta så att man förrättar de övriga fem bönerna däri. Bönerna skall förkortas och inte slås ihop.

Avgångentill 'Arafah

61 – Efter att solen har gått upp på 'Arafah-dagen, beger man sig till 'Arafah under tiden man läser Talbiyah eller säger "Allâhu Akbar". När profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare vallfärdade med honom, gjorde de båda handlingarna. Den som läste Talbiyah gjorde det utan att fördömas och den som sade "Allâhu Akbar" gjorde det utan att fördömas⁶⁹.

62 – Sedan slår man sig ned i Namirah⁷⁰ som ligger nära 'Arafah. Den hör däremot inte till den. Strax innan middagen infaller, beger man sig därifrån.

63 – Efter att solen har gått i zenit, beger man sig till 'Uranah som ligger precis innan 'Arafah och stannar där⁷¹. Där predikar Imâmen för människorna en lämplig predikan.

64 – Där skall han leda människorna i bönen. Dhuhr och 'Asr skall förkortas och slås ihop. Likaså skall de förrättas inom Dhuhrs tid.

65 – Man utropar ett bönerop och två Iqâmât.

66 – Ingen annan bön skall förrättas däremellan⁷².

67 – Den som inte kan förrätta bönen med Imâmen, gör det antingen själv eller också med sin omgivning⁷³.

⁶⁹ Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim.

⁷⁰ Att slå sig ned på denna plats, liksom den efterkommande, kan idag vara omöjligt på grund av den stora folkmassan. Skulle man då passera dem och komma till 'Arafah, är ingen skada skedd – om Allâh vill. Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade i "al-Fatâwâ":

"Angående de ritualer som Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah består av, exempelvis att vistas på Minâ på Tarwiyah-dagen, övernatta där natten till 'Arafah-dagen, vistas på 'Uranah – som ligger mellan berget i Muzdalifah och 'Arafah – fram till middag, bege sig därifrån till 'Arafah, predika och förrätta bönen på vägen i 'Uranah-dalen, så är de Fiqh-lärda ense om att de är föreskrivna. Det finns dock många författare som inte särskiljer det. Likaså känner de flesta människorna inte till det på grund av de innoverade traditionernas förhärskning." (26/168)

⁷¹ Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim.

⁷² Det har inte rapporterats från honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att han förrättade frivillig bön innan Dhuhr eller efter 'Asr, varken här eller under hans övriga resor. Det har inte heller bekräftats att han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bad någon frivillig bön under sina resor. De enda undantagen är två Rak'ât före Fadjr och Witr.

⁷³ Rapporterad av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja. Se "Mukhtasar al-Bukhârî" (25/89/3).

Vistelsen på 'Arafah

68 – Därrpå beger man sig till 'Arafah. Om det är möjligt, ställer man sig vid klipporna under Rahmah-berget. Förövrigt är det giltigt att vistas överallt på 'Arafah.

69 – Man skall stå i riktning mot Qiblah, lyfta på händerna, tillbe och läsa Talbiyah.

70 – Man skall ofta säga "Lâ ilâha illâ Allâh". Ty det är den bästa bönen på 'Arafah-dagen. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

"Det bästa jag och profeterna har sagt under dagen på 'Arafah är "Lâ ilâha illâ Allâh Wahdahu lâ Sharîka lah. Lah-ul-Mulk wa lah-ul-Hamd wa Huwa 'alâ kulli shayy'in Qadîr." (Det finns ingen sann gud utom Allâh, ingen medhjälpare har Han. Han besitter makt och lovprisning.)⁷⁴

71 – Det är också tillåtet att då och då lägga till och säga (i betydelse):

"Det goda är enbart det goda i livet efter detta."⁷⁵

72 – Det är Sunnah för den som vistas på 'Arafah att inte fasta den dagen.

73 – Man förblir i detta tillstånd och påminner sig om Allâh, läser Talbiyah och tillber så länge Allâh vill. Under tiden hoppas man på att Allâh (ta'âlâ) låter en höra till dem Han frigör från helvetet och som Han skryter med framför änglarna. Hadîthen lyder på följande sätt (i betydelse):

"Det finns ingen dag som Allâh frigör så många tjänare från Elden som Han gör på 'Arafah-dagen. Helt visst närmar Han sig för att därefter skryta med dem framför änglarna och säger: "Vad vill de?"⁷⁶

I en annan hadîth sägs det:

"Allâh skryter sannerligen med 'Arafâts folk framför himlafolket och säger: "Titta på Mina tjänare; de har kommit till Mig ovårdade och dammiga."⁷⁷

Man förblir i detta tillstånd till dess att solen går ned.

⁷⁴ Hadîthen är antingen autentisk eller också god. Den har fler vägar som jag har nämnt i "as-Sahîhah" (1503).

⁷⁵ Detta har bekräftats från honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), vilket är klargjort i "källan".

⁷⁶ Rapporterad av Muslim och andra. Se "at-Targhîb" (2/129).

⁷⁷ Rapporterad av Ahmad och andra. Jag har klargjort i "Takhrij-ut-Targhîb" att flera har förklarat den vara autentisk.

Avgången från 'Arafât

74 – Efter att solen har gått ned, lämnar man 'Arafât för Muzdalifah i lugn och ro. Man skall varken trängas med sin kropp, sitt riddjur eller sin bil. Skulle det dyka upp utrymme, ökar man farten.

75 – När man väl har kommit fram, ropar man böneutropet och Iqâmah och förrättar Maghrib tre Rak'ât. Därefter ropar man ännu en Iqâmah och förrättar 'Ishâ' förkortat. Och man slår ihop dem båda.

76 – Skulle man sära på dem båda utav behov, är ingen skada skedd⁷⁸.

77 – På samma sätt som man inte förrättar någon bön mellan dem, gör man det heller inte efter 'Ishâ'⁷⁹.

78 – Därpå sover man fram till Fadjr.

79 – När det är klart att Fadjr har infallit, förrättar man den i början av dess tid med ett böneutrop och en Iqâmah.

⁷⁸ Detta är Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyahs åsikt som han baserar på att det har bekräftats av profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare, vilket nämns i al-Bukhârî (25/94/801). Se "Mukhtasar al-Bukhârî".

⁷⁹ Shaykh-ul-Islâm sade:

"När man kommer fram till Muzdalifah, skall man vid möjlighet förrätta Maghrib innan kamelerna hunnit gå ned på knä. Efter att de har gått ned på knä, förrättar man 'Ishâ'. Skulle 'Ishâ' emellertid skjutas upp, är ingen skada skedd."

Fadjr-bönen i Muzdalifah

80 – Alla vallfärdare förutom svaga och kvinnor är ålagda att förrätta Fadjr i Muzdalifah. Svaga och kvinnor får lämna platsen efter halva natten för att slippa trängseln.

81 – Därefter beger man sig till berget i Muzdalifah. När man väl är där, går man uppför det, vänder sig i riktning mot Ka´bah, säger "al-Hamdu lillâh", "Allâhu Akbar", "Lâ ilâha illâ Allâh", förklarar Honom vara allena och tillber till dess att det blir riktigt ljus.

82 – Det är giltigt att befinna sig i hela Muzdalifah. Var man än befinner sig däri, anses det vara tillåtet.

83 – Innan solen går upp, beger man sig till Minâ i lugn och ro medan man läser Talbiyah.

84 – När man kommer fram till Muhassir-dalen, ökar man farten om det är möjligt. Denna plats hör förövrigt till Minâ.

85 – Sedan tar man den mellersta vägen som leder till den stora steningspelaren.

Kastningen

86 – I Minâ samlar man de stenar man vill kasta på 'Aqabah-pelaren. Denna pelare är den siste pelaren samt den som ligger närmast Makkah.

87 – När man har kommit fram, ställer man sig i riktning mot pelaren och har Makkah till vänster om sig och Minâ till höger om sig.

88 – Därefter kastar man sju stenar på den. Dessa stenar skall vara något större än kikärter.

89 – Varje gång man kastar en sten säger man "Allâhu Akbar"⁸⁰.

90 – Efter att den sista stenen har kastats, upphör Talbiyah⁸¹.

91 – Stenarna skall endast kastas efter att solen har gått upp. Detta gäller även de kvinnor och svaga som har fått lov att lämna Muzdalifah efter halva natten. Detta är en sak och kastningen en helt annan⁸².

92 – Om det uppstår svårigheter med att kasta på förmiddagen, är det tillåtet att göra det på eftermiddagen fram till natten. Detta nämns i en bekräftad hadith.

93 – Efter att ha kastat, blir allting förutom kvinnor tillåtet. Detta gäller även om man inte har slaktat eller rakat huvudet. På så sätt får man ta på sig sina kläder och parfymera sig.

94 – Om man vill fortsätta med att befinna sig i den omnämnda Tamattu', måste man göra Tawâf-ul-Ifâdhah samma dag. Skulle man då inte hinna göra Tawâf innan solen går ned, återgår man till Ihrâm som man befann sig i innan steningen. Man måste då ta av sig sina kläder och ersätta dem med Ihrâms klädsel. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

"Detta är säkerligen en dag vari allting förutom kvinnor återigen blir tillåtet för er efter att ni har kastat. Om ni då inte gör Tawâf runt detta Hus innan solen går ned, återgår ni till Ihrâm som ni var i innan ni kastade på steningsspelarna till dess att ni gör Tawâf runt det."⁸³

⁸⁰ Angående tillägget "Allâh, låt det vara en accepterad valfärd" som vissa författare nämner, har det inte bekräftats från honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Detta har jag klargjort i "adh-Dha'ifah" (1107).

⁸¹ Rapporterad av Ibn Khuzaymah i hans "as-Sahîh". Han sade:

"Denna hadith är autentisk. Den förklarar de andra rapporteringarna som har rapporterats oförklarade. Den klargör att "... till dess att han kastar på 'Aqabah-pelaren" betyder till dess att han har fulländat kastningen." (Fath-ul-Bârî (3/426))

⁸² Denna åsikt har jag förklarat detaljerat i "källan", sidan 80. Hänvisa därför till den om du vill ha frågan klar för dig.

⁸³ Detta är en autentisk hadith. Flera, som Imâm Ibn-ul-Qayyim, anser den vara stark. Detta har jag klargjort i "Sahîh Abî Dâwûd" (1745). När vissa förträffliga, lärda fick syn på denna hadith innan boken hade kommit ut, tyckte de att den var främmande. Vissa sade till och med att den var svag. Det gjorde faktiskt jag också i flera av mina böcker. Denna åsikt hade jag baserat på berättarkedjan som finns hos Abû Dâwûd trots att Imâm Ibn-

Slakt och offring

95 – Därefter beger han sig till offerplatsen i Minâ och förrättar sitt offer. Detta är Sunnah.

96 – Det är dock tillåtet att slakta varsomhelst i Minâ. Det samma gäller i Makkah. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Jag har offrat här och hela Minâ är en offerplats. Samtliga vida vägar i Makkah är en väg och en offerplats. Offra därför där ni slår läger.”⁸⁴

97 – Det är Sunnah att själv offra med sina händer om så är möjligt. I annat fall får man låta någon annan göra det åt en.

98 – Han skall offra offret vänd mot Qiblah⁸⁵. Offret skall läggas på vänster sida och slaktarens fot skall placeras på offrets högra sida⁸⁶.

ul-Qayyim och Hâfidh ansåg den vara stark i "at-Tahdhîb" respektive "Talkhîs-ul-Habîr" genom att låta bli att kommentera den. Jag fann en annan berättarkedja som gör att man övertygat avkastar dess svaghet och i stället förklarar den vara autentisk. I och med att den fanns i en bok som inte finns hos de flesta – nämligen Imâm at-Tahâwîs "Sharh Ma'ânî al-Âthâr" – var den dold för dem på samma sätt som den dessförinnan hade varit dold för mig. Således förklarade de den vara främmande och svag. Likaså fann de stöd i vissa lärda som hade sagt:

”Jag känner inte till att någon Fiqh-vetare har handlat utmed den.”

Detta är dock ett nekande, inte kunskap. Det är allmänt känt bland de lärda att bara för att man inte har kunskap om något, betyder det inte att det inte finns. Om en hadîth är bekräftad från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och är klar och tydlig, är det obligatoriskt att handla utmed den. Frågan handlar nämligen inte om de ländas ställning till den. Imâm ash-Shâfi'î sade:

”En rapportering skall accepteras i samma ögonblick som den bekräftas även om inte Imâmerna handlar utmed den. En hadîth från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bekräftas av sig själv. Om den är tillgänglig, skall det inte handlas utmed något annat än den.”

Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hadîth är ädlare än att man använder sig av de Fiqh-ländas handlingar för att vittna mot den. Hadîthen är en självständig källa som dömer utan att dömas. Trots det har flera lärda handlat utmed denna hadîth. Exempel på dem är den ädle efterföljaren 'Urwah bin az-Zubayr. Vem har nu rätt att inte handla utmed denna hadîth?

”I detta ligger förvisso en påminnelse till den som har ett öppet sinne och som lyssnar uppmärksam.” (50:37)

Dessutom skall du veta att vallfärdarnas kastning motsvarar de andras 'Îd-bön. Till följd därav rekommenderade Ahmad att man ber denna 'Îd-bön samtidigt som slakten äger rum i Minâ. Således predikade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) på Nahr-dagen efter kastningen. På samma sätt predikade han i al-Madînah efter 'Îd-bönen. Att man då anser det vara rekommenderat att förrätta 'Îd-bönen i Minâ med allmänna formuleringar eller analogier som bevis, är inte bara fel utan också ett bevis på omedvetenhet om Sunnah. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans kalifer har aldrig förrättat 'Îd-bönen i Minâ. Detta klargörs i Ibn Taymiyyahs "al-Fatâwâ" (26/180).

⁸⁴ Denna hadîth ger en väldig frihet till vallfärdarna. Dessutom hindrar den ett stim av offer som tvingar makthavarna att gräva ned dem i jorden.

⁸⁵ Det finns en hadîth från Djâbir, från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kring detta ämne. Den rapporteras hos Abû Dâwûd och andra och är omnämnd i "al-Irwâ'" (1138). En annan rapporteras hos al-Bayhaqî (9/285). Det har rapporterats från Ibn 'Umar att han rekommenderade att man vänder sig mot Qiblah när man offrar. 'Abdur-Razzâq (8585) rapporterade med en autentisk berättarkedja från honom att han föraktade att man äter offer som inte har offrats i riktning mot Qiblah.

⁸⁶ Hâfidh sade:

”Detta för att det skall vara enklare för slaktaren att hålla i kniven med höger hand och offrets huvud med vänster hand.” (Fath-ul-Bârî (10/16))

99 – Vad kameler beträffar, är det Sunnah att slakta dem medan deras vänstra ben är fastbundet⁸⁷ och ansiktet vänt mot Qiblah⁸⁸.

100 – Vid offringen säger man: ”I Allâhs namn och Allâh är större. Allâh, detta är från Dig och till Dig⁸⁹. Allâh, godta från mig.”⁹⁰

101 – Slakten skall äga rum under de fyra 'Îd-dagarna. Dessa dagar är Nahr-dagen – den stora Hadjdj-dagen⁹¹ – och de tre Tashrîq-dagarna efteråt. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Det slaktas på samtliga Tashrîq-dagar.”⁹²

102 – Det är tillåtet att äta av sitt offer. Dessutom är det tillåtet att förse sig själv med något av det som uppehålla till sin hemstad, vilket profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde.

103 – Man är ålagd att ge av det till de fattiga och behövande. Han (ta'âlâ) sade:

”Och till de symboler som Allâh har gett er hör Budn (kor, oxar eller kameler som drivs för att slaktas av pilgrimerna); med dem följer välsignelser för er. Uttala därför Allâhs namn över dem när de står på rad [för att slaktas]; och när de har fallit, üt då av dem och skänk av det både till den som är nöjd och den som tigger.”⁹³

104 – Det är tillåtet för sju personer att dela på en kamel eller en ko.

105 – Den som inte hittar något offer, åläggs att fasta tre dagar under vallfärden och sju dagar när han återvänder till sin familj.

106 – Det är tillåtet att fasta de tre Tashrîq-dagarna baserat på 'Â'ishahs och Ibn 'Umars (radhiya Allâhu 'anhumâ) hadîth:

⁸⁷ Sahîh Abî Dâwûd (1550). Däri förekommer efteråt en vittnande rapportering från Ibn 'Umars hadîth. Den rapporteras av al-Bukhârî och Muslim.

⁸⁸ Rapporterad av Mâlik med en autentisk berättarkedja från Ibn 'Umar. al-Bukhârî har rapporterat den med en reducerad berättarkedja på ett bekräftat sätt. Se min förkortning av al-Bukhârî (330).

⁸⁹ Rapporterad av Abû Dâwûd och andra från Djâbirs hadîth. Den har en vittnande rapportering från Abû Sa'îd al-Khudrîs hadîth som rapporteras av Abû Ya'lâ, vilket finns i "al-Madjma'" (4/22). Den är nämnd i "al-Irwâ'" (1118).

⁹⁰ Rapporterad av Muslim och andra från 'Â'ishah. Den är nämnd i "al-Irwâ'". Shaykh-ul-Islâm lade till i sin "al-Mansik":

”Så som du godtog från Din nära vän Ibrâhîm.”

Jag har inte funnit denna fras i någon av Sunnah-böckerna som jag har inom mitt räckhåll.

⁹¹ Rapporterad av al-Bukhârî med en reducerad kedja medan Abû Dâwûd och andra rapporterade den med en sammanbunden sådan. Se "Sahîh Abî Dâwûd" (1700-1701).

⁹² Rapporterad av Ahmad. Den anses vara autentisk enligt Ibn Hibbân. Jag anser personligen att den är stark med hjälp av alla berättarvägar. Således nämnde jag den i "as-Sahîhah" (2476).

⁹³ 22:36.

”Det var inte tillåtet för någon annan än dem som inte hittade offer att fasta Tashrîq-dagarna.”⁹⁴

107 – Därefter skall hela huvudet antingen rakas eller klippas. Det förstnämnda är dock bättre. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Allâh, förbarma Dig över dem som rakar sig.” De sade: ”Och dem som klipper sig, Allâhs sändebud.” Han sade: ”Allâh, förbarma Dig över dem som rakar sig.” De sade: ”Och dem som klipper sig, Allâhs sändebud.” Den fjärde gången sade han: ”Och dem som klipper sig.”⁹⁵

108 – Det är Sunnah för frisören att först raka huvudets högra sida, vilket nämns i Anas (radhiya Allâhu ‘anh) hadîth⁹⁶.

109 – Det är endast män som skall raka sig. Vad kvinnorna beträffar, är de endast ålagda att klippa håret. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Kvinnorna är inte ålagda att raka sig. De är endast ålagda att klippa sig.”⁹⁷

För att göra det, skall hon samla allt sitt hår och klippa en mängd som motsvarar en fingerspets⁹⁸.

110 – Det är tillåtet för makthavaren att predika på Nahr-dagen i Minâ⁹⁹ för att lära folket¹⁰⁰ deras ritualer. Detta skall ske på förmiddagen¹⁰¹ mellan steningspelarna¹⁰².

⁹⁴ Rapporterad av al-Bukhârî och andra. Den nämns i "al-Irwâ'" (964). Angående Shaykh-ul-Islâm's åsikt "att en Mutamatti' måste fasta någon av de tre dagarna innan han går in i Ikrâm för vällfärden på Tarwiyah-dagen", kan jag inte förstå hur han kommer fram till det. Faktum är att det uppenbart motstrider versen och hadîthen – och Allâh vet bättre.

⁹⁵ Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim och andra från Ibn 'Umar och andra. Den nämns i "al-Irwâ'" (1084).

⁹⁶ Rapporterad av Muslim och andra. Den nämns i "al-Irwâ'" (1085) och "Sahîh Abî Dâwûd" (1730). 'Allâmah Ibn-ul-Hammâm al-Hanafî erkände att Hanafiyyah har motstridit Sunnah i denna fråga. Vad skall blindföljarna nu säga om denna aktiva Imâm?

⁹⁷ Autentisk hadîth som nämns i "as-Silsilah as-Sahîhah" (605) och "Sahîh Abî Dâwûd" (1732).

⁹⁸ Shaykh-ul-Islâm sade:

”En kvinna skall inte klippa mer än vad som motsvarar en fingerspets. Däremot får mannen klippa sig hur han vill, vare sig det är mer eller mindre än en fingerspets.”

⁹⁹ Rapporterat av al-Bukhârî och Abû Dâwûd från flera följeslagare. Se "Sahîh Abî Dâwûd" (1700, 1707, 1709 och 1710) och "Mukhtasar al-Bukhârî" (847).

¹⁰⁰ Rapporterat av Abû Dâwûd och andra. Se "Sahîh Abî Dâwûd" (1710).

¹⁰¹ Rapporterat av Abû Dâwûd och andra. Se "Sahîh Abî Dâwûd" (1709).

¹⁰² Rapporterat av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja medan Abû Dâwûd rapporterade den med en sammanbunden berättarkedja. Se "Sahîh Abî Dâwûd" (1700) och "Irwâ'-ul-Ghalîl" (1064).

Tawâf-ul-Ifâdhah

111 – Samma dag beger man sig till Ka´bah. På samma sätt som man gjorde när man väl anlände till den, skall man gå runt den sju gånger. Den enda skillnaden är att man varken knyter sin Ridâ' under högra armhålan eller joggar.

112 – Det hör till Sunnah att förrätta två Rak´ât vid Ibrâhîms plats. Detta har sagts av az-Zuhrî¹⁰³ och praktiserats av Ibn ´Umar¹⁰⁴ som sade:

”Efter sjunde varvet förrättas två Rak´ât.”¹⁰⁵

113 – Sedan gör man Sa´iyy sju gånger mellan Safâ och Marwah på det tidigare omnämnda sättet. Vad en Qârin och Mufrid beträffar, nöjer de sig med sin första Sa´iyy.

114 – Efter denna Tawâf blir allting som var förbjudet under Ihrâm tillåtet. Även kvinnorna blir nu tillåtna.

115 – Dhuhur-bönen skall förrättas i Makkah. Ibn ´Umar sade:

”I Minâ.”¹⁰⁶

116 – Därefter beger man sig till Zamzam och dricker från den.

¹⁰³ Rapporterat av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja medan Ibn Abî Shaybah och andra rapporterade den med en sammanbunden sådan. Referera till "Mukhtasar al-Bukhârî" (1/386/319).

¹⁰⁴ Rapporterat av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja medan ´Abdur-Razzâq rapporterade den med en sammanbunden berättarkedja. Referera till "Mukhtasar al-Bukhârî" (1/386/318).

¹⁰⁵ Rapporterat av ´Abdur-Razzâq (9012) med autentisk berättarkedja från honom.

¹⁰⁶ Allâh vet bättre vad profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) brukade göra. Det är möjligt att han en gång bad med dem i Makkah och en annan i Minâ. Den första skall alltså ha varit obligatorisk medan den andra skall ha varit frivillig. Liknande sak gjorde han (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) i en av sina strider.

Övernattning i Minâ

117 – Sedan återvänder man till Minâ och stannar där under Tashrîq-dagarna inklusive nätterna.

118 – Varje dag efter att solen har passerat dess mitt, kastar man på de tre steningspelarna. Det skall kastas sju småstenar på varje steningspelare, vilket har omnämnts tidigare (86-90).

119 – Man börjar med den första steningspelaren som ligger närmast Khayf-moskén. Efter att ha kastat på den, går man några steg framåt åt höger sida. Där ställer man sig vänd mot Qiblah och står länge och ber med händerna uppe¹⁰⁷.

120 – Sedan beger man sig mot den andra steningspelaren och kastar på den. Därefter går man åt vänster. Där ställer man sig vänd mot Qiblah och står länge och ber med händerna uppe¹⁰⁸.

121 – Därefter går man mot den tredje steningspelaren, 'Aqabah-pelaren, och kastar på den. Vi detta skede skall Ka'bah vara till vänster om en medan Minâ skall vara till höger om en. Man skall nämligen inte stå vid den¹⁰⁹.

122 – Man kastar på samma sätt den andra och tredje dagen.

123 – Det är tillåtet att bege sig hemåt efter att ha kastat på den andra dagen utan att övernatta för att kasta på den tredje. Han (ta'âlâ) sade:

*”Och prisa Allâh under de fastställda dagarna; men den som beger sig iväg efter två dagar begår ingen synd och om någon stannar längre begår han [heller] ingen synd, om han fruktar.”*¹¹⁰

Det är dock bättre att stanna längre för att kasta, ty det är Sunnah¹¹¹.

¹⁰⁷ Allt detta har bekräftats i Ibn Mas'ûds hadîth som bl a rapporteras av al-Bukhârî och Muslim. I vissa böcker om ritualer står det att man skall stå vänd mot Qiblah medan man kastar på 'Aqabahpelaren. Denna handling motstrider denna autentiska hadîth. Den motsätts inte bara av en udda rapportering, utan av en motsättande. Detta har jag klargjort i "adh-Dha'îfah" (4864).

¹⁰⁸ Se föregående fotnot.

¹⁰⁹ Se föregående fotnot.

¹¹⁰ 2:203.

¹¹¹ Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade:

”Skulle han råka vara kvar i Minâ efter att solen har gått ned, får han stanna kvar där för att kasta på den tredje dagen.”

Detta är majoritetens åsikt till skillnad från vad Ibn Hazm har sagt i "al-Muhallâ" (7/185). an-Nawawî bevisade deras åsikt med det förstådda av Hans (ta'âlâ) Ord:

”Men den som beger sig iväg efter två dagar begår ingen synd.”

124 – Det är Sunnah att de omnämnda ritualerna sker i tur och ordning:

1. Stening
2. Offring och slaktning
3. Rakning
4. Tawâf-ul-Ifâdhah
5. Sa' iyy för den som är Mutamatti'.

Skulle man däremot utföra dem i oordning, är ingen skada skedd. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Ingen skada är skedd. Ingen skada är skedd.”

125 – Följande handlingar är tillåtna för den som är ursäktad från steningen:

Att låta bli att övernatta i Minâ. Ibn 'Umar sade:

”al-Abbâs bad Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) om lov att få övernatta i Makkah under Minâ-nätterna för att stå för vattningen och han lät honom göra det.”¹¹²

Att stena för två dagar på en enda dag. 'Âsim bin Adiyy sade:

”Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gav kamelherdarna tillstånd att låta bli att övernatta för att kasta på Nahr-dagen. Sedan fick de kombinera mellan två dagar efter Nahr-dagen för att kasta på en av dem.”¹¹³

Dessutom fick de lov att kasta på natten. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Herden kastar på natten och vallar på dagen.”¹¹⁴

Han sade i "al-Madjmû" (8/283):

”Dag gäller enbart dagtid och inte nattetid.”

Dessutom har det bekräftats att 'Umar och hans son 'Abdullâh sade:

”Den som stannar kvar till kvällen på den andra dagen i Minâ, får stanna där till morgondagen till dess att han beger sig därifrån med människorna.”

Ibn 'Umars formulering i "al-Muwattâ" lyder på följande sätt:

”Man skall inte bege sig därifrån förrän man kastar på steningspelarna dagen därpå.”

Imâm Muhammad rapporterade den från Mâlik i sin "al-Muwattâ" (233) och sade:

”Detta är vår, Abû Hanîfahs och majoritetens åsikt.”

¹¹² Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim och andra. Den nämns i "al-Irwâ" (1079).

¹¹³ Rapporterad av Sunan-författarna. Den anses vara autentisk av flera lärda. Den nämns i den föregående referensen (1080).

126 – Det är föreskrivet att besöka Ka'bah och gå runt den varje natt under Minâ-nätterna, ty profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde det¹¹⁵.

127 – Vallfärdaren är ålagd att förrätta de fem vardagliga bönerna i samling under Minâ-dagarna. Om det är möjligt att förrätta dem i Khayf-moskén, är det bättre. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”I Khayf-moskén har sjuttio profeter förrättat bönen.”¹¹⁶

128 – Efter att ha kastat klart på den andra, eller tredje, dagen av Tashrîq-dagarna, är Hadjdj-ritualerna slutförda. Därefter beger man sig till Makkah och stannar där så länge Allâh har bestämt. Där skall man slå vakt om att förrätta bönerna i samling, särskilt i den Heliga moskén. Han ('alayhis-salâtu was-salâm) sade (i betydelse):

”En bön i min moské är tusen gånger bättre än i alla andra moskéer förutom i den Heliga moskén. En bön i den Heliga moskén är hundratusen gånger bättre än i alla andra moskéer.”¹¹⁷

129 – Oavsett tidpunkt på dygnet, skall man både göra Tawâf och förrätta bönen ofta. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade om de två hörnorna, den svarta och den jemenitiska (i betydelse):

”Att röra vid dem två, stryker bort ens synder. Den som går runt Huset lyfter varken på foten eller sätter ned den utan att Allâh skriver ned en belöning åt honom, stryker bort en synd från honom och skriver en grad åt honom. Den som går sju varv, belönas som om han har friggett en slav.”¹¹⁸

Han sade också:

”Abd Manâfs ätt! Hindra ingen från att göra Tawâf eller förrätta bönen runt detta Hus oavsett tidpunkt på dygnet.”¹¹⁹

¹¹⁴ God hadîth. Den rapporteras av al-Bazzâr, al-Bayhaqî och andra från Ibn 'Abbâs. Hâfidh sade att dess berättarkedja är god. Likaså har den vittnande berättarvägar som jag har nämnt i "as-Sahîhah" (2477).

¹¹⁵ Rapporterad av al-Bukhârî med en reducerad (Mukhtasar al-Bukhârî (287) medan andra har rapporterat den med en sammanbunden berättarkedja. Jag har nämnt dem i "as-Sahîhah" (804)).

¹¹⁶ Rapporterad av at-Tabarânî och adh-Dhiyâ' al-Maqdisî i "al-Muhtârah". al-Mundhirî sade att dess berättarkedja är god, vilket är korrekt eftersom den har fler vittnande berättarvägar. Detta har jag visat i "Tahdhîr-us-Sâdjid min Ittikhâd-il-Qubûr Masâdjid" (sid. 106-107).

¹¹⁷ Rapporterad av Ahmad och andra från Djâbir. Dess berättarkedja är autentisk och den har förklarats autentisk av flera lärda som jag har nämnt i "al-Irwâ'" (1129).

¹¹⁸ Rapporterad av at-Tirmidhî och andra. Den anses vara autentisk enligt Ibn Khuzaymah, Ibn Hibbân, al-Hâkim och andra. Den nämns i "al-Mishkât" (258) och "at-Targhîb" (2/120-122).

¹¹⁹ Rapporterad av Sunan-författarna och andra. Den anses vara autentisk enligt at-Tirmidhî, al-Hâkim och adh-Dhahabî. Den nämns i "al-Irwâ'" (481).

Tawâf-ul-Wadâ' (Avskeds-Tawâf)

130 – Efter att ha förrättat alla behov och avsett att bege sig hemåt, är man ålagd att ta farväl av Huset genom att göra Tawâf runt det. Ibn 'Abbâs sade:

”Människorna var på väg att försvinna från alla håll när profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse): ”Ingen skall gå förrän hans sista handling blir Tawâf runt Huset.”¹²⁰

131 – I början var den menstruerande kvinnan ålagd att vänta till dess att hon blev kvitt sin menstruation för att utföra Tawâf-ul-Wadâ'. Senare blev det tillåtet för henne att bege sig hemåt utan att vänta. Ibn 'Abbâs sade:

”Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) lät de menstruerande kvinnorna bege sig hemåt utan att utföra Tawâf, förutsatt att de dessförinnan hade utfört Tawâf-ul-Ifâdhah.”¹²¹

132 – Om möjligt, är det tillåtet att ta med sig Zamzam för att välsignas av det:

”Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) brukade ha med sig det i vattenbehållare. Han brukade hålla det på de sjuka och låta dem dricka det.”¹²²

Faktum är att:

”Han brukade skicka ett bud från al-Madînah till Suhayl bin 'Amr innan Makkah hade erövrats: ”Skänk oss vatten från Zamzam och vägra inte.” Följaktligen skickades två vattenbehållare till honom.”¹²³

133 – Efter att utfört Tawâf, skall man gå ut såsom människor gör när de vanligtvis går ut ur moskéer. Man skall alltså inte gå ut baklänges. Man går ut med vänster fot före¹²⁴ och säger (i betydelse):

”Allâh, låt välsignelse och fred vara med Muhammad. Allâh, jag ber Dig om Din godhet.”

¹²⁰ Rapporterad av Muslim och andra. al-Bukhârî rapporterade den på ett liknande sätt. Den nämns i "al-Irwâ" (1086) och "Sahîh Abî Dâwûd" (1747).

¹²¹ Rapporterad av Ahmad med en autentisk berättarkedja vars autenticitet stämmer överens med al-Bukhârîs och Muslims villkor. Även de har rapporterat den på ett liknande sätt, vilket nämns i "al-Irwâ" (1067). De har en vittnande rapportering från 'Â'ishah. Den nämns i "Sahîh Abî Dâwûd" (1748).

¹²² Rapporterad av al-Bukhârî i "at-Târîkh" från 'Â'ishah (radhiya Allâhu 'anhâ). Likaså rapporteras den av at-Tirmidhî som även sade att den är god. Den nämns i "al-Ahâdîth as-Sahîhah" (883).

¹²³ Rapporterad av al-Bayhaqî med en god berättarkedja från Djâbir (radhiya Allâhu 'anh). Den har en vittnande rapportering med en avbruten, autentisk berättarkedja i 'Abdur-Razzâqs "al-Musanna" (9127). Ibn Taymiyyah sade att Salaf brukade ha med sig det.

¹²⁴ Se Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyahs "al-Kalim at-Tayyib", sid. 51-52, med min verifiering och korrigerig.

Innovationer som inträffar under vallfärden, 'Umrah och gravbesöket

Jag tyckte att jag borde förse boken med ett appendix i vilket jag nämner några innovationer som inträffar under vallfärden och besöket av al-Madînah och Jerusalem¹²⁵. De flesta människor känner inte till dem och till följd därav faller de i dem. Därför vill jag påöka mina råd till dem genom att visa dem och varna för dem. Allt detta för att Allâh (tabârak wa ta'âlâ) tar endast emot en handling om den uppfyller två krav:

- 1 – Att den uppriktigt ägnas Allâh ('azza wa djall).
- 2 – Att den är korrekt, vilket den endast är om den stämmer överens med Sunnah.

Det är allmänt känt hos de lärda att all typ av påstådd dyrkan som Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) varken har föreskrivit för oss verbalt eller utfört för att komma Allâh närmare, motstrider Sunnah. Sunnah är uppdelad i två typer:

- 1 – Sunnah i att utföra saker och ting (Fi'liyyah).
- 2 – Sunnah i att låta bli utföra saker och ting (Tarkiyah).

Det anses vara Sunnah att låta bli att utföra den dyrkan som han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) lät bli att göra. Exempel på det är böneutrop för 'Îd-bönerna och begravningsbönen som i sig utgör en påminnelse och högaktning av Allâh ('azza wa djall). Ändå är det inte tillåtet att närma sig Allâh ('azza wa djall) via den. Det hela beror på att det är Sunnah att inte utföra den eftersom Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) inte gjorde det. Detta förstod hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare. Sålunda varnade de ofta för innovationer på ett allomfattande sätt. Hudhayfah bin al-Yamân (radhiya Allâhu 'anh) sade:

”Dyrka inte med dyrkan som Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) inte dyrkade med.”

Ibn Mas'ûd (radhiya Allâhu 'anh) sade:

”Följ och innovera inte. Det ni har fått är tillräckligt. Följ den urgamla frågan.”

Lycklig är den som Allâh får vara uppriktig i dyrkan och följa Hans profets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah. Låt honom glädja sig över att Allâh ('azza wa djall) kommer att godta hans goda handlingar och föra in honom i paradiset – vi ber Allâh att Han låter oss höra till dem som lyssnar till ord och följer det bästa.

Dessa antydda innovationer refererar till följande frågor:

¹²⁵ Må Allâh ge det och resten av de Muslimska länderna tillbaka till Muslimerna samt skänka dem kunskap om deras religions domar.

1 – Svaga hadîther som varken är tillåtna att ta som bevis eller tillskriva profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Vi anser det inte vara tillåtet att handla utmed dem baserat på det vi har klargjort i förordet till ”Sifah Salât-in-Nabiyy (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam)”. Denna åsikt håller sig flera lärda till. Exempel på dem är Ibn Taymiyyah och andra.

2 – Påhittade eller grundlösa hadîther. Vissa Fuqahâ' har inte märkt det och till följd därav har de grundat olika domar på dem. Detta hör till den stumma typen av innovation och förnyelse.

3 – Idjtihâd och frågor som vissa Fuqahâ' ansett vara fina. Detta gäller särskilt senare lärda. De har inte stött någon av dessa frågor med bevis. Faktum är att de har nämnt dem på måfå och slutligen förvandlades de till en följd Sunnah. Den som har insikt i religionen, ser klart och tydligt att dessa frågor inte är tillåtna att följa, ty Allâh (ta'âlâ) är den ende lagstiftaren. Det räcker för personen som anser olika handlingar vara fina – och är Mudjtahid – att han själv anser dem vara fina utan att straffas av Allâh för dem. Däremot är det inte tillåtet att människorna tar det till en Sharî'ah och Sunnah. Vad skall man då säga om det som motstrider praktisk Sunnah?

4 – Traditioner och myter som både saknar belägg från Sharî'ahn och intellektet. Detta gäller även om vissa okunniga människor handlar utmed dem, anser det vara deras föreskrifter och har folk som stöder dem och ibland även påstår sig höra till de lärda.

Innovationernas faror är inte alla på samma nivå. De är uppdelade i flera nivåer. Du kommer att se att vissa är klar otro och avguderî. Vissa är graden under. Däremot är det obligatoriskt att veta att minsta lilla innovation i religionen är förbjuden efter att ha fått reda på att det är en innovation. Vissa inbillar sig att det finns innovationer som bara är föraktfulla. Det stämmer inte. Hur kan så vara fallet när Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”All innovation är villfarelse och all villfarelse är i Elden.”

Det vill säga dess utövare.

Denna fråga har Imâm ash-Shâtibî (rahimahullâh) gått igenom på bästa möjliga sätt i sin väldiga bok ”al-I'tisâm”. Således är innovationsfrågan ytterst allvarlig. Än idag försummar de flesta människorna den. De enda som känner till den, är en grupp lärda. För att du skall veta hur allvarlig den är, räcker det att du läser hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ord (i betydelse):

”Allâh avskärmar ångern från innovatören till dess att han överger sin innovation.”

Den är rapporterad av at-Tabarânî, adh-Dhiyâ' i ”al-Ahâdith al-Mukhtârah” och andra. Dess berättarkedja är autentisk och al-Mundhirî sade att den var god¹²⁶.

¹²⁶ Den nämns i ”Silsilah al-Ahâdith as-Sahîhah” (1620).

Jag kommer att avsluta dessa ord med ett råd till läsarna. Rådet kommer från en stor Imâm från de första Muslimska lärda; Shaykh Hasan bin 'Alî al-Barbahârî. Han var en av Imâm Ahmads (rahimahullâh) följeslagare och dog 329. Han (rahimahullâh) sade:

”Akta dig för de små förnyelserna, för sannerligen växer de små innovationerna till dess att de blir stora. Varje innovation var inom det Muslimska folket liten från början och liknade sanningen. Därmed lurades den som föll i den och kunde sedan inte lämna den. Den växte till sig och blev till en religion man följde. Följaktligen motsatte man sig den Raka vägen och gick ut ur Islâm.

Undersök därför – må Allâh förbarma Sig över dig – var och en av dina samtida som du hör någonting av. Förhasta dig inte och ge dig inte in i något förrän du frågar och undersöker: Talade Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare eller någon av de lärda på detta sätt? Om du då finner en rapportering från dem beträffande det, får du hålla fast vid den. Överskrid den inte för någonting annat och föredra inget annat i stället för den så att du faller i Elden.

Håll fast vid din kunskap att avvikelsen från den Raka vägen sker på två sätt. Det första är en person som av misstag avvikit från Vägen, då han enbart avsåg gott. Hans misstag skall inte tas som förebild, ty han har gått under. Vad gäller den andre, har han motsatt sig sanningen och det som de fromma människorna före honom var upprättade på. Därmed är han vilseledd som leder andra vilse och en upprorisk djävul inom detta samfund. Den som känner honom måste varna människorna för honom och klargöra hans tillstånd för människorna så att ingen faller i hans innovation och därmed går under.

Håll fast vid din kunskap – må Allâh förbarma Sig över dig – att en tjänares Islâm inte kan fullbordas förrän han följer, bekräftar och underkastar sig. Den som hävdar att det förekommer något i Islâm som Muhammads (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare inte förklarat för oss, har anklagat dem för lögn. Det är tillräckligt att säga att han skiljt sig från dem och skymfat dem. Han är en vilseledd innovatör, som leder andra vilse och en som infört i Islâm sådant som inte hör dit.”

Må Allâh även förbarma Sig över Imâm Mâlik som sade:

”Detta samfunds senare del kommer bara att rättas till av det som rättade till dess första del. Det som inte var religion då, är inte heller religion i dag.”

Må Allâh sända välsignelse och fred över vår profet som sade (i betydelse):

”Det finns ingenting som närmar er Allâh, utan att jag har befallt er det. Det finns ingenting som avlägsnar er från Allâh och som närmar er Elden, utan att jag har förbjudit er det.”

Innovationer innan Ihrâm

1 – Att undvika resa i Safar samt påbörjning av andra handlingar däri, såsom förlovning, giftermål och så vidare.

2 – Att undvika resa då en månad är på sin tillbakagång eller när månen är i skorpionens stjärntecken.

3 – Att låta bli att städa sitt hushåll då någon är på resande fot.

4 – Att innan man beger sig ut på vällfärden förrättar två Rak'ât som man i första Rak'ah läser "al-Kâfirûn" efter "al-Fâtihah" och i andra "al-Ikhlâs". Efter att man har gjort det, säger man:

"Allâh, jag har gått ut för Din sak och jag har vänt mig till Dig."

Därpå läser man Kursî-versen, kapitlen al-Ikhlâs, al-Falaq och an-Nâs och annat som har nämnts i Fiqh-böckerna.

5 – Att man förrättar fyra Rak'ât.

6 – Att vällfärdaren läser slutet på kapitlet "Âl 'Imrân", Kursî-versen och dylikt då han beger sig hemifrån. De säger att detta uppfyller behoven såväl i detta liv som i det kommande.

7 – Att högt nämna Allâh och säga "Allâhu Akbar" medan vällfärdarna börjar sprida sig och anlända.

8 – Böneutrop medan man tar farväl av dem.

9 – Att låta en kamel komma från Egypten och Syrien med en ridå till Ka'bah och festa kring den.¹²⁷

10 – Att ta farväl av vällfärdarna med musik, vilket sker i vissa länder.

11 – Att resa själv med argumentet att man bekänner sig bekant och social med Allâh (ta'âlâ), vilket vissa Sûfiyyah säger.

12 – Att resa utan uppehåll för att rätta till hävdandet om tillit.

13 – Resor för att besöka profeters och rättfärdiga människors gravar.

14 – Att en man gifter sig med en kvinna som vill vällfärda och inte har någon förmyndare med sig. Sålunda gifter han sig med henne för att vara hennes förmyndare¹²⁸.

¹²⁷ Denna innovation har dött ut sedan flera år tillbaka och lov och pris tillkommer Allâh. Däremot har den ersatts av andra innovationer. I al-Bâdjûrî står det att Ibn-ul-Qâsim sade:

"Det är förbjudet att skära loss bitar från den kända ridån och ridån på Ibrâhîms plats och dylikt." (1/41)

15 – Att stifta ett syskonskap mellan kvinnan och den främmande mannen så att han – vilket de påstår – blir hennes förmyndare. Därefter behandlar han henne på samma sätt som han behandlar andra kvinnor han är förmyndare till.

16 – Att kvinnan reser med en grupp kvinnor – som de påstår vara pålitliga – utan någon förmyndare. Exempel på det är att en av kvinnorna har en förmyndare som sedan påstås vara alla dessas kvinnors förmyndare.

17 – Att ta skatt från vallfärdarna som är på väg att förrätta vallfärdens plikt.

18 – Att den resande förrättar två Rak'ât varje gång han slår sig ned någonstans. Därtill säger han:

”Herre, låt mig stiga i land med en välsignad landstigning! Du är en den bäste att leda till den plats där de skall stiga i land.”¹²⁹

19 – Att den resande läser kapitlet ”al-Ikhlâs” elva gånger, Kursî-versen en gång och versen ”De underskattar sannerligen Allâh!”¹³⁰ en gång varje gång han slår sig ned någonstans.

20 – Att den resande äter lök varje gång han slår sig ned någonstans.

21 – Att bege sig till en särskild plats för att uppnå något gott från den. Detta har inte rekommenderats av Sharî'ah. Exempel på det är platser som sägs ha spår efter profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Till dem hör exempelvis klippan i Jerusalem, Fotmoskén strax innan Damaskus och profeters och rättfärdiga människors gravar¹³¹.

22 – Att man riktar med vapen när man kommer till Tabûk.

¹²⁸ Denna innovation och innovationen efter hör till de värsta innovationerna. Däri finns bedrägeri mot Sharî'ahn och ett utsättande för vidriga synder.

¹²⁹ 23:29.

¹³⁰ 39:66.

¹³¹ Det har rapporterats autentiskt att 'Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu 'anh) under sin vallfärd såg hur människorna skyndade till en viss plats. Han sade: ”Vad är detta?” Det sades: ”Det är en moské som Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) förrättade bönen i.” Då sade han: ”Det var på detta vis som Bokens folk gick under; de gjorde sina profeters spår till synagogor och kyrkor. Den som råkar vara där när det är tid för bön, får förrätta bönen däri. Annars skall man inte göra det.”

Innovationer under Ihrâm, Talbiyah och dylikt

23 – Att ta på sig särskilda sandaler med särskilda villkor som nämns i vissa böcker.

24 – Ihrâm innan den bestämda stationen.

25 – Att man knyter sin Ridâ' under höger armhåla innan Ihrâm.

26 – Att man muntligt uttalar avsikten.

27 – Att man tiger under valfärden.

28 – Kollektiv Talbiyah i kör.

29 – Att säga "Allâhu Akbar" och "Lâ ilâha illâ Allâh" i stället för Talbiyah.

30 – Att man efter avsikten säger:

"Allâh, jag avser att valfärda; underlätta det därför för mig. Hjälp mig förrätta valfärdens plikt och godta [den] från mig. Allâh, jag har avsett att uppfylla Din rättighet i valfärden. Låt mig höra till dem som har besvarat Dig."

31 – Att bege sig till moskéerna – förutom den Heliga moskén – i Makkah och dess närliggande områden. Exempel på dem är moskén under Safâ, foten av Abû Qubays-moskén, Mawlid-moskén och andra moskéer som har byggts på profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) spår och kvarlevor.

32 – Att bege sig till berg och platser runt Makkah. Exempel på dem är berget Hirâ' och berget vid Minâ som det sägs att offringen skulle ha ägt rum på.

33 – Att bege sig till 'Â'ishahs moské (Tan'îm) för att förrätta bönen däri.

34 – Att korsa sig framför Huset¹³².

¹³² Det framstår som om att man stryker ansiktet och bröstet med händerna på ett korsliknande sätt.

Innovationer under Tawâf

35 – Att man tar ett bad inför Tawâf.

36 – Att man tar på sig strumpor för att inte trampa på orenheterna från toaletterna samt handskar för att inte röra vid kvinnor.

37 – Att man ber två Rak'ât som hälsning till moskén när man kommer in i den Heliga moskén¹³³.

38 – Att säga: Med denna Tawâf avser jag den och den veckan.”

39 – Att man tar upp händerna, såsom man tar upp dem under bönen, när man rör vid stenen.

40 – Att man röstar för att få kyssa den svarta stenen.

41 – Att man tränger sig och avslutar bönen innan Imâmen för att kyssa den.

42 – Att stå i kö för att röra vid stenen eller den jemenitiska hörnan.

43 – Att säga när man rör vid stenen:

”Allâh, [jag gör detta] med tron på Dig och Din skrift.”

44 – Att säga när man rör vid stenen:

”Allâh, jag söker skydd hos Dig från ålderdom, fattigdom och förnedringens nivåer i detta liv och i livet efter detta.”

45 – Att man placerar den högra handen ovanpå den vänstra under Tawâf.

46 – Att man framför Ka'bahs dörr säger: ”Allâh, Huset är sannerligen Ditt hus. Den Heliga moskén är Din heliga moské. Säkerheten är Din säkerhet. Denna plats tillhör den som bad skydd hos Dig från Elden” och pekar mot Ibrâhîms (´alayhis-salâm) plats.

47 – Att be vid den irakiska hörnan:

”Allâh, jag ber skydd hos Dig från tvivel och avguderi, från olycka och hyckleri, dåliga karaktärer och att [min] egendom, familj och avkomma skiftar om till det dåliga.”

48 – Att man ber under takrännan:

¹³³ Faktum är att man i stället skall göra *Tawâf* som hälsning. Därefter förrättar man bönen bakom Ibrâhîms plats. Se Ibn Taymiyyahs "al-Qawâ'id an-Nûrâniyyah".

”Allâh, skänk mig Din skugga på Dagen då det inte finns någon annan skugga än Din skugga...”

49 – Att man under tiden man joggar ber:

”Allâh, låt det vara en accepterad vallfärd, förlåten synd, belönad kamp och lyckad affär. Du den Allsmäktige, Du den Förlåtande!”

50 – Att man under de resterande fyra varven säger:

”Herre, förlåt och var barmhärtig. Förlåt det Du vet. Du är sannerligen den mäktigaste, den givmildaste.”

51 – Att kyssa den jemenitiska hörnan.

52 – Att kyssa och vidröra de två syriska hörnorna och Ibrâhîms plats.

53 – Att röra vid Ka´bahs och Ibrâhîms plats väggar.

54 – Att söka välsignelse från ”fästet som aldrig ger vika”. Det är en högt uppsatt plats på Husets vägg som är mitt emot Husets dörr. De olärda påstår att den som rör vid den med sin hand, har vunnit ett säkert fäste som aldrig ger vika.

55 – Bulten på det centrala Huset. De kallar den för ”världens navel”. Det finns de som avtäckar sin mage och placerar sin navel på den så att de får placera sina navlar på världens navel.

56 – Att göra Tawâf i regn. De påstår att den som gör det får sina tidigare synder förlåtna.

57 – Att söka välsignelse från regnvattnet som rinner från Nådens takränna från Ka´bah.

58 – Att inte göra Tawâf i smutsiga kläder.

59 – Att hälla tillbaka det resterande Zamzam-vattnet i brunnen och säga:

”Allâh, jag ber Dig om ett vitt uppehälle, en gagnande kunskap och ett botemedel mot all sjukdom.”

60 – Att vissa badar i Zamzam-vatten.

61 – Att blöta ned skäggen med Zamzam och lägga pengar och kläder i Zamzam för att uppnå välsignelse.

62 – Att medan man dricker Zamzam-vattnet andas in i det flera gånger och lyfter blicken mot Huset, vilket nämns i vissa Fiqh-böcker.

Innovationer under Sa'y mellan Safâ och Marwah

63 – Att man tvår sig innan man börjar gå mellan Safâ och Marwah för att belönas sjuttiotusen gånger för varje steg man tar.

64 – Att man klättrar uppför Safâ till dess att man rör vid väggen.

65 – Att då man går nedför Safâ ber:

”Allâh, låt mig följa Din profets Sunnah och dö med hans religion och skydda mig från prövningarnas villfarelser.”

66 – Att man under Sa'y säger:

”Herre, förlåt och var barmhärtig. Förlåt det Du vet. Du är sannerligen den mäktigaste, den givmildaste. Allâh, låt det vara en accepterad vallfärd och förlåten synd. Allâh är större! Allâh är större! Allâh är större!”¹³⁴

67 – Att man går fjorton sträckor så att man avslutar på Safâ.

68 – Att man gör om Sa'y under vallfärden eller 'Umrah.

69 – Att man förrättar två Rak'ât efter Sa'y.

70 – Att fortsätta gå mellan Safâ och Marwah efter att bönen i samling påbörjats, så att man missar den.

71 – Att man ber särskilda böner när man kommer till Minâ. Exempel på dem är den som nämns i ”al-Ihyâ”:

”Allâh, detta är Minâ. Förära Dig över mig såsom Du har förärat Dig över Dina nära vänner och dem som lyder Dig.”

När man lämnar Minâ, står det att man skall säga:

”Allâh låt denna avgång vara den bästa avgången någonsin.”

¹³⁴ Det har dock rapporterats autentiskt från följeslagarna Ibn Mas'ûd och Ibn 'Umar att de sade:

”Du är sannerligen den mäktigaste, den givmildaste.” (55)

Innovationer på 'Arafah

72 – Att stå på 'Arafah-berget den åttonde dagen för att för säkerhets skull inte ta fel på nymånen.

73 – Att tända de många stearinljusen natten till 'Arafah på Minâ.

74 – Att natten till 'Arafah läsa följande bön tusen gånger:

”Stor i höjden är Han Vars tron är i himlen. Stor i höjden är Han Vars spår finns på jorden. Stor i höjd är Han Vars väg finns i havet...”

75 – Att man på den åttonde dagen reser från Makkah till 'Arafah i ett sträck.

76 – Att bege sig från Minâ till 'Arafah på natten.

77 – Att tända brador och ljus på berget 'Arafah natten till 'Arafah-dagen.

78 – Att bada på 'Arafah-dagen.

79 – Att man säger när man närmar sig 'Arafah och ser berget Rahmah:

”Stor är Allâh i höjden. Lov och pris tillkommer Allâh. Det finns ingen sann gud utom Allâh. Allâh är större.”

80 – Att man beger sig till 'Arafah innan tiden har gått in, vilket är den halva 'Arafah-dagen.

81 – Att man på 'Arafah säger att det inte finns någon sann gud utom Allâh hundra gånger, läser kapitlet ”al-Ikhlâs” hundra gånger och därefter ber hundra gånger om fred och välsignelse över profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och i slutet lägger till:

”Och över oss.”

82 – Att man tiger på 'Arafah och låter bli att läsa böner.

83 – Att klättra uppför berget Rahmah på 'Arafah.

84 – Att gå in i kupolen – som de kallar för Âdams kupol – på berget Rahmah, förrätta bönen däri och göra Tawâf runt den såsom man gör Tawâf runt Huset.

85 – Att man tror att Allâh (ta'âlâ) stiger ned på 'Arafah-kvällen till berget Awraq, skakar hand med dem som färdas i transportmedel och kramar om dem som går till fots.

86 – Att Imâmen predikar två predikningar på 'Arafah och skiljer mellan dem på samma sätt som man gör på fredagspredikan.

87 –Förrättandet av Dhuhr och 'Asr innan predikan.

88 – Att läsa böneutropet inför Dhuhr och 'Asr innan predikaren avslutar sin predikan.

89 – Att Imâmen säger till Makkah-bornna efter att förrättat bönen:

”Be fyra Rak'ât. Vi är resande.”

90 – Att man förrättar frivillig bön mellan Dhuhr och 'Asr på 'Arafah.

91 – Att läsa särskilda böner på 'Arafah. Exempel på dem är al-Khidhrs ('alayhis-salâm) bön som nämns i ”al-Ihyâ”. Den börjar på följande sätt:

”Du, som varken uppehålls av något för något annat eller av att höra något från något annat...”

Vissa böner är som fem sidor av denna bok.

92 – Att man beger sig därifrån innan solnedgång.

93 – Att de olärda säger att stå på 'Arafah en fredag motsvarar sjuttio två vallfärder.

94 – Att samlas natten till 'Arafah-dagen, eller någonstans utanför staden, för att läsa böner och påminna sig om Allâh med höjda röster, predikningar, upplysningar och imitera 'Arafahs folk.

Innovationer på Muzdalifah

95 – Att bege sig i snabb takt från 'Arafah till Muzdalifah.

96 – Att bada för att övernatta på Muzdalifah.

97 – Att gå av riddjuret och i stället gå in i Muzdalifah utav högaktning till Haram.

98 – Att hålla fast vid följande bön när man kommer in i Muzdalifah:

”Allâh, detta är Muzdalifah som olika språk har enats i. Vi ber Dig primitiva tjänster.”

Detta nämns i ”al-Ihyâ”.

99 – Att låta bli förrätta Maghrib direkt efter att ha kommit fram till Muzdalifah och i stället sysselsätta sig med att plocka stenar.

100 – Att förrätta Maghribs frivilliga böner mellan Maghrib och 'Ishâ' eller att slå ihop dem med 'Ishâ's och Witr's frivilliga bönerna efter de obligatoriska bönerna. Detta sade al-Ghazâlî.

101 – Att tända flera eldar natten till Nahr-dagen på vallfärdsstationerna i Muzdalifah.

102 – Att vara uppe denna natt.

103 – Att stanna till vid Muzdalifah utan att övernatta där.

104 – Att hålla fast vid följande bön efter att ha avslutat sin vistelse på vallfärdsstationerna i Muzdalifah:

”Allâh, vid vallfärdsstationernas, det Heliga husets, den heliga månadens, hörnans och [Ibrâhîms] plats rätt! Hälsa Muhammads själ fredshälsningen från oss. Du som besitter majestät och härlighet; för in oss i Fredens boning.”¹³⁵

105 – al-Bâdjûrîs uttalande (318):

”Det är Sunnah att samla sju stenar på Muzdalifah för att kasta dem på Nahr-dagen. De övriga stenarna till stenkastningen tas från Muhassir-dalen.”

¹³⁵ Denna bön är inte bara innoverad, utan den motsätter sig även Sunnah då det görs *Tawassul* till Allâh via vallfärdsstationernas och det Heliga husets rätt. Däremot skall det göras *Tawassul* till Honom (ta'âlâ) via Hans Namn och Egenskaper. Hanafiyah har sagt att det är föraktfullt att säga:

”Allâh, jag ber Dig vid vallfärdsstationernas rätt...”

Detta nämns bl a i ”Hâshiyah Ibn 'Âbidîn”. Se vår bok ”at-Tawassul; Anwâ'uh wa Ahkâmuh”.

Innovationerna under stenkastningen

106 – Att bada innan man kastar stenarna.

107 – Att tvätta stenarna innan man kastar dem.

108 – Att säga ”Subhân Allâh” eller något annat i stället för ”Allâhu Akbar”.

109 – Att lägga till efter ”Allâhu Akbar” och säga:

”Detta är mot Satan och hans grupp. Allâh, acceptera min valfärd, belöna mig för min kamp och förlåt min synd. Allâh, jag gör detta utav tron på Din bok och för att följa Din profets Sunnah.”

110 – Vissa senare människor anser det vara Sunnah att säga varje gång man kastar en sten:

”I Allâhs Namn. Allâhu Akbar. Allâh har hållit Sitt löfte...” till dess att de säger: ”...även om de otrogna skulle förakta det.”

111 – Att hålla sig till ett visst kastsätt. Exempel på det är lägga en del av den högra tummen på det högra pekfingeret. Sedan placerar man stenen på tummen och skjuter iväg den. Andra säger att man skall böja på pekfingeret och sluta det till tummen så att det hela ser ut om bokstaven ”P”.

112 – Att man begränsar avståndet mellan kastaren och målet med fem armlängder och uppåt.

113 – Att kasta sandaler och andra föremål.

Innovationer under offringen och rakningen

114 – Att vända den obligatoriska offringen ryggen och i stället skänka motsvarande del pengar. Vissa gör detta för att de påstår att det mesta av köttet kastas bort i onödan och att det knappt finns någon nytta med det¹³⁶.

115 – Att offra Tamattu'-offringen i Makkah innan Nahr-dagen.

116 – Att påbörja rakningen från vänster sida av huvudet.

117 – Att enbart raka en fjärdedel av huvudet.

118 – al-Ghazâlîs uttalande i "al-Ihyâ":

"Det är Sunnah att vara riktad mot Qiblah under rakningen."

119 – Att vid rakningen läsa bönen:

"Lov och pris tillkommer Allâh som har väglett oss och förärat oss. Du har kontroll över mig; acceptera därför från mig..."

120 – Att göra Tawâf runt moskéerna som ligger vid stenkastningen.

121 – Att anse det vara rekommenderat att förrätta 'Îd-bönen på Nahr-dagen i Minâ.

122 – Att vallfärdaren som utför Tamattu' låter bli att göra Sa'y efter Tawâf-ul-Ifâdhah.

¹³⁶ Detta hör till de vidrigaste innovationerna eftersom det innebär att Sharî'ah förnekas med en åsikt. Dessutom är det vallfärdaren själv som är ansvarig för huruvida offringen kommer att gagna så mycket som möjligt eller inte. Det är ju trots allt han själv som inte håller sig till den vise Lagstiftarens riktlinjer.

Diverse innovationer

123 – Att festa kring Ka'bahs ridå.

124 – Att festa kring Platsens ridå.

125 – Att knyta putsdukar på Platsen och predikstolen för att uppnå saker och ting.

126 – Att vallfärdarna skriver sina namn på pelare och Ka'bahs väggar och råder varandra att göra det.

127 – Att anse det vara tillåtet att passera framför den bedjande i den Heliga moskén och göra motstånd om han skulle hindra dem.

128 – Att man kallar den som har vallfärdat för "vallfärdare" (Hâdjij).

129 – Att lämna Makkah för att utföra frivillig 'Umrah.

130 – Att gå ut ur den Heliga moskén baklänges efter att ha gjort Tawâf-ul-Wadâ'.

131 – Att måla vallfärdarens hus vitt, rita bilder på det och skriva vallfärdarens namn på det samt datumet han vallfärdade.

Innovationerna i samband med besöket i al-Madînah al-Munawwarah

Det hör till Sunnah att resa för att besöka den profetiska moskén och al-Aqsâ-moskén – må Allâh låta den återvända till Muslimerna inom kort tid – baserat på den väldiga belöningen som har rapporterats kring handlingen. Folk brukade antingen besöka dem innan vallfärden eller efter. Medan de gjorde det, föll många av dem i många förnyelser och innovationer, vilka de lärda känner till. För att fullborda nyttan skall jag nämna några av dem som en förkunnelse och varning.

132 – Att avse hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) grav med resan¹³⁷.

133 – Att be vallfärdare och besökare hälsa profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) från en.

134 – Att bada innan man beger sig in i al-Madînah al-Munawwarah.

135 – Att säga när man får syn på al-Madînah:

”Allâh, detta är Ditt sändebuds helgd. Låt den skydda mig från Elden och trygga mig från straffet och räakenskapens svåra stund.”

136 – Att säga när man går in i al-Madînah:

”I Allâhs namn och utmed Allâhs sändebuds religion:

”Herre, låt mig stiga ned i min grav som en sann och uppriktig troende och låt mig stiga ut ur den som en sann och uppriktig troende och ge mig av Din egen styrka kraft att segra!”¹³⁸

137 – Att den profetiska graven finns i moskén.

138 – Att besöka hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) grav innan man förrättar bönen i hans moské.

¹³⁷ Det är Sunnah att avse moskén. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Det skall inte resas till några andra moskéer än tre stycken...”

Man måste känna till skillnaden mellan att resa för att besöka hans ('alayhis-salâtu was-salâm) och andras gravar och att besöka gravarna utan att resa. Detta gör dock inte många av senare generationer. Bland dem finns till och med doktorer. På grund av att de blandar ihop de båda, felar de igen och påstår att Salafiyyûn, och särskilt Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah (rahimahullâh), fördömer att man besöker sändebudets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) grav. Detta är en ren lögn. Referera gärna till vår avvisning av Dr. al-Bûtî som har tryckts i en serie av artiklar i tidskriften "at-Tamaddun al-Islâmî". Därefter utgav jag en särskild bok om ämnet vid namnet "Difâ' an al-Hadîth an-Nabawî".

¹³⁸ 17:80.

139 – Att med en kolossal ödmjukhet vända sig mot graven och placera högerarmen på vänsterarmen som i bönen. Detta gäller oavsett om man befinner sig nära graven eller längre bort, om man går in i moskén eller ut ur den.

140 – Att vända sig mot graven när man läser böner.

141 – Att bege sig till graven för att be i hopp om att bli bönhörd.

142 – Att man gör Tawassul via honom till Allâh medan man ber.

143 – Att man ber honom medla och andra frågor.

144 – Ibn-ul-Hâdjjs uttalande i "al-Madkhal" (1/259):

"Man skall varken uttala sina behov eller be om förlåtelse för ens synder när man besöker hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) grav. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) vet ju bättre vilka behov man har och vad som är bättre för en."

145 – Ett annat av hans uttalande (1/264) är:

"Angående att han ser vad hans samfund gör och känner till deras tillstånd, avsikter, ånger och tankar, så gör det ingen skillnad huruvida han skulle vara död eller levande."

146 – Att sätta sin hand på fönstret till rummet till hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) grav för att uppnå välsignelse. Vissa av dem svär vid det och säger:

"Vid hans rättighet vars fönster du har satt din hand på och sagt: "Allâhs sändebud, [jag ber dig om] medling!""

147 – Att kyssa eller vidröra graven eller det som ligger runt den.¹³⁹

148 – Att besöka hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans två vänners gravar på ett särskilt sätt, hälsa på dem på ett särskilt sätt samt be på ett särskilt sätt. Exempelvis sade al-Ghazâlî:

"Man skall ställa sig vid honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), vända Qiblah ryggen, vända sig mot gravens vägg... och säga: "Fred med dig, Allâhs sändebud..."

Därefter nämner han en lång fredshälsning och en lika lång bön och åkallning. Det hela rymmer nästan tre sidor¹⁴⁰.

¹³⁹ al-Ghazâlî (rahimahullâh) gjorde bra ifrån sig när han fördömde det omnämnda kyssandet och sade:

"Det där hör till de kristnas och judarnas vanor."

Finns det dock någon som tänker efter?

¹⁴⁰ Det är föreskrivet att säga:

"Fred med dig, Allâhs sändebud, nåd och välsignelse. Fred med dig, Abû Bakr. Fred med dig 'Umar."

På detta vis handlade Ibn 'Umar. Skulle man råka tillägga något kort, är ingen skada skedd – om Allâh (ta'âlâ) vill.

149 – Att förrätta bönen vänd mot graven.

150 – Att sitta vid och runt graven för att läsa och be.

151 – Att gå till graven varje gång man förrättat bönen¹⁴¹.

152 – Att befolkningen i al-Madînah besöker den profetiska graven varje gång de går in i moskén eller ut ur den.

153 – Att säga efter förrättandet av bönen:

”Fred med dig, Allâhs sändebud.”

154 – Att söka välsignelse genom den gröna målarfärgen som faller tillsammans med regnet från kupolen ovanför den profetiska graven.

155 – Att söka närhet till Allâh genom att äta Sayhândadlar i den ädla Rawdhah mellan predikstolen och graven.

156 – Att klippa lite av sitt hår och kasta det i den stora lampan som ligger nära den profetiska graven.

157 – Att med händerna torka på de två palmerna som finns belägna väster om predikstolen i moskén¹⁴².

158 – Att förrätta bönen i den gamla delen av moskén i stället för att förrätta den i de första raderna i delen som 'Umar och andra byggde ut.

159 – Att människorna som besöker al-Madînah håller sig till att stanna däri en hel vecka så att de kan förrätta bönen fyrtio gånger i den profetiska moskén och undkomma hyckleri och elden¹⁴³.

¹⁴¹ Detta är inte bara en innovation, utan också överdrift i religionen. Dessutom motstrider det hans ('alayhis-salâtu was-salâm) ord:

”Gör inte min grav till en plats som regelbundet besöks. Be om välsignelse för mig var ni är, ty er bön om välsignelse når mig var ni än är.”

Denna handling är orsaken till att många Sunan och förträffligheter gått förlorade. Det rör sig nämligen om att påminna sig om Allâh (*dhikr*) efter att ha förrättat bönen. De lämnar det för att skynda till denna innovation. Må Allâh därför förbarma Sig över den som sade: ”Den som innoverar en innovation, dödar en Sunnah.”

¹⁴² Det finns ingen som helst nytta i dessa två palmer. De har placerats där som utsmyckning och för att sätta folk på provning. Till sist togs de bort – och lov och pris tillkommer Allâh.

¹⁴³ Hadithen kring detta är svag och utgör inget bevis. Jag har visat dess brister i ”as-Silsilah adh-Dha'îfah” (364). Det är inte tillåtet att handla utmed den eftersom det rör sig om lagstiftning. Dessutom faller många vallfärdare i svårigheter på grund av det eftersom de tror att hadithen var autentisk och bekräftad. Det kan hända att de missar någon bön däri och till följd därav faller i svårigheter som Allâh egentligen befriat dem från.

Vissa förträffliga människor har sagt att den antydda hadithen är stark efter att ha förlitat sig på Ibn Hibbân som förklarade en okänd person vara pålitlig. Detta beröm är dock ingenting som de lärda inom *Djarh wa Ta'dil* tar hänsyn till. Till dem hör den förträfflige och antydde mannen själv, vilket han förklarade uttryckligen i sin avvisning av al-Ghumârî i tidskriften ”al-Djâmi'ah as-Salafiyyah” som publiceras i Indien. Referera till Shaykh 'Abdul-'Azîz ar-Rabî'âns bok i vilken han avvisar honom. Däri har han gjort bra ifrån sig, gagnat och

160 – Att bege sig till andra moskéer och begravningsplatser i al-Madînah och dess utkanter efter att ha varit i profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) moské. Det enda undantaget är Qubâ'-moskén.

161 – Vissa människor kallas för "Besökarna". De inspirerar vallfärdarna till olika böner vid graven eller långt bort från den med höga röster. Till följd därav repeterar de inspirerade dessa böner med ännu högre röster.

162 – Att besöka Baqî' dagligen och att förrätta bönen i Fâtimahs (radhiya Allâhu 'anhâ) moské.

163 – Att utse torsdagen till att besöka martyrerna vid Uhud.

164 – Att knyta dukar på fönstrena i martyrmonumentet.

165 – Att söka välsignelse genom att bada i dammen vid sidan om deras gravar.

166 – Att gå ut ur den profetiska moskén baklänges när man väl skall bege sig hemåt.

Innovationer i Jerusalem

167 – Att besöka Jerusalem efter att ha vallfärdat och säga:

”Må Allâh helga din vallfärd.”

168 – Att göra Tawâf runt Klippmoskén på samma sätt som man gör runt Ka´bah.

169 – Att högakta klippan oavsett hur högaktningen går till. Exempel på det är att vidröra den, kyssa den, föra fram lamm till den för att offra dem där, bygga ovanpå den och dylikt.

170 – Vissa påstår att man kan se profetens (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) fotspår på klippan och detsamma gäller spåret av hans turban. Somliga tror att det är platsen som Herren (subhânahu wa ta´âlâ) satt Sin fot på.

171 – Att besöka platsen de påstår vara ´Îsâs (´alayhis-salâm) födelseplats.

172 – De påstår att Vâgen och Vâgen ligger där. De säger att väggen som kommer att skilja paradiset från helvetet är moskéns östra vägg.

173 – Högaktning av kedjan eller dess plats.

174 – Förrättandet av bönen vid Ibrâhîms (´alayhis-salâm) grav.

175 – Att samlas i al-Aqsâ-moskén inför vallfärden för att sjunga och spela tamburin.

Detta är det sista jag kunde samla ihop om innovationerna under vallfärden och besöket. Jag ber Honom (tabârak wa ta´âlâ) att Han låter det hjälpa Muslimerna kunna rätta sig efter sändebudens mästare (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam).

Subhânak Allâhumma wa bi Hamdik. Ashhadu an lâ ilâha illâ Ant. Astaghfiruka wa Atûbu ilayk